

W. J. Brand

*Deze Courant wordt elken Vrydag
Oktend uitgegeven aan het Publicatie-
Kantoor. No. 62, Walestraat, en des
Zaturdags met de Post naar alle de
Buiten-Distrikten verzonden.
Pryzen van Intekening.—In de Stad,
per jaar, 16 Rds.; per kwartaal,
4 Rds.—In de Buiten-Distrikten, per
jaar, 19 Rds.; per kwartaal, 4 Rds.
6 Schell.—Voor eene enkele Courant
7 Pence.—Elk Kwartaal moet vooruit
betaald worden.*

Published at No. 62, Wale-street, Cape
Town, every Friday Morning, and
dispatched to the Country Districts
by the Post on the same Day.
Terms in Town, Rds. 16 per Annum;
in the Country, (including Stamps
and Postage,) Rds. 19 per Annum.—
For a single Paper, 7d.
Subscriptions and Advertisements
to be paid in Advance.

De Zuid-Afrikaan.

Tros Tyriusque mihi nullo discrimini agetur.—VIRGIL.

DEEL VIII.

VRIDAG DEN 16 FEBRUARY 1838.

No. 420.

Meesters Bureau, Kaapstad, den 6 Feb. 1838.
EDICT—De naaste Bloedverwanten en Crediteuren van
Timothy Shelly, voormaals van de Kaapstad, overleden,
worden verzocht kennis te nemen, dat de gez. Timothy
Shelly, zonder Testament is overleden, en dat eene Byeen-
komst van de naaste Bloedverwanten en Crediteuren van den
gezegden overledenen, en alle anderen die zulks moge aangaan
zal worden gehouden, ten overstaan van den Meester van het
Hooge Gerechtshof, in de Grootte Jury Kamer, Publieke Ge-
bouwen, Kaapstad, op Dingsdag, den 20sten Maart, aanstaande,
ten 10 uren des voormiddags precies, en alle zoodanige Per-
sonen als voormeld, worden verzocht op den tyd en plaats voor-
meld tegenwoordig te syn, om dan en aldaar Brieven van Ad-
ministratie te sien verlenen aan zoodanig Persoon of Personen
als dan zal worden aangesteld door den gem. Meester tot
Dative Executeur of Executeurs van den Boedel van zooda-
nigen overledenen Persoon als voormeld, en tot Dative Voogd
van de minderjarige Erfgenamen.
CLERKE BURTON, Meester van het Hooge Gerechtshof

Meesters Bureau 7 Feb. 1838
EDICT—De naaste Bloedverwanten en Crediteuren van
SUSANNA ELIZABETH LUBBE, Weduwe wyl. JAN HEN-
DRICK VILJOEN, laatst van Sneeuwberg in het distrikt van
Graaff-Reinet, overleden, worden verzocht, kennis te nemen,
dat de gez. SUSANNA ELIZABETH LUBBE, weduwe wyl. JAN
HENDRICK VILJOEN ab intestato is gekomen te overlijden, en dat
eene Byeenkomst van de naaste Bloedverwanten en Credite-
uren, van de overledene en alle anderen die zulks moge
aangaan, zal worden gehouden ten overstaan van den Resident
Magistraat, ten synen Kantore, te Graaff-Reinet, op Zaturdag
den 24sten Maart, aanstaande, ten 11 uren precies; en alle
zoodanige Personen als voormeld, worden verzocht op den tyd
en plaats voormeld, tegenwoordig te syn, om dan en aldaar
enig Persoon of Personen te sien verkiezen door zoodanigen
Magistraat, ter approbatie van den Meester van het Hooge
Gerechtshof, als bekwaam en geschikt om door gez. Meester
te worden aangesteld tot Dative Executeur of Executeurs
van den Boedel van zoodanige overledene Persoon als voorm.
en tot Dative Voogd of Voogden van de minderjarige Erf-
genamen van de overledene.
CLERKE BURTON, Meester van het Hooge Gerechtshof.

STELLENBOSSCHE HERFST-WEDLOOPEN.—De
Ondergeteekenden hebben de dagen der Wedloopen be-
paald op Dingsdag, Woensdag en Donderdag, den 3, 4 en 5
April aanstaande; de Paarden moeten op den 2 April worden
geentert, aan het Hotel van den Heer KINNEBURGH, tus-
schen 11 en 12 uren, a. m., wanneer het bedragen der
beursen zal worden bepaald.
Capt. McMAHON, } Commissarissen
P. VAN DER BYL, } van den Baan.
M. J. NULDT ONKRUIDT, }
J. A. MYBURGH, }
J. WEGE, Secretaris.

Op den 21sten Maart aans., zal publiekelyk worden op-
geveild, de uitmuntende plaats "Taaybosch Fontein,"
het eigendom van M. J. FOURIE, gelegen in het Nieuwveld,
District Beaufort, behelzende het eigendom, onlangs gekocht
door den Heer F. COLLISON, ter grootte van 10,000 morgen,
beplant met 10,000 Wynstokken, en alle soorten van vruch-
tenboomen, in vollen draag—heeft een fraai Woonhuis, Stal,
Kelder, en Knechtsvertrekken. Mede zullen te koop worden
aangeboden, Brandwynn, Wyn, Keldergereedschappen, Vat-
werk, een Brandwynsketels, Voeder, Huismeubelen, 300
Schapen en Bokken, enz. Voor verdere bijzonderheden
vervoege men zich by H. ROSE, Vendu-Afslager.
Beaufort, 3 Feb. 1838.

IN den Insolventen Boedel van Meynardus Ruysch,
van de Kaapstad, Landmeester.—Zal per publieke Ver-
koop verkocht worden, op Dingsdag den 20 dezer, des
Morgens in de Langestraat, No. 18, al de losse Goederen,
behoorende tot bovengem. Insolventen Boedel, bestaande in:
Sofas, Stoelen, Tafels, Latafels, een Kleederkast, Kapstok-
ken, Toiletsjiegels, een Lessenaar, Rakken en Loquit-Kas-
ten, een Boekenrak, Lampen, Pletty-, Koper-, Glas en Aar-
terwerk, van allerlei soorten, en andere Huisraad en Kom-
busgoed; ook een zak Sextant, 1 Quadrant, 1 kunstmatige
Gegzigtender, 1 koperen Verkleiner, en andere Landmeesters
Instrumenten en Gereedschappen, 1 zilveren Jagt horologie.
En eindelijk 150 Boeken van veel waarde; en een Catalogus
waarvan te zien is op de Kantoren van de Ondergeteekenden.
Kaapstad, 8 February 1838.
F. A. BUYSKES, } Gezamenlyke
F. G. WATERMEYER, } Curatoren.

DE JOHN BULL OMNIBUS.—Wynberg en Kaapstad.
—JOSEPH T. JOHN, neemt de vryheid zyne Vrienden
en het Publiek, verbiediglyk te berigten, dat hy ten Omnibus
onder den bovengemelden naam, van zyn Huis aan Wyn-
berg, zal doen vertrekken, op aanstaanden Maandag, en
welke de stad weder verlaten zal te HALF VYF UUR, in den
Namiddag, van het Huis van den Hr. SANDERS, Heeren-
kracht.
J. B. zyne individuele diensten, het Publiek aanbiedende,
vleit zich door onafgebroken oplettenheden op het gemak
der Passagiers, en nauwgezetheid omtrent de zorg en in het
bestellen van Pakjes, by voortdurende ondersteuning des
Publieks te genieten, waarin hy zoo ruim gedeeld heeft.

OP ZATURDAG, den 17 February 1838, zullen op de
Vendutie van den Heer JONKS, worden verkocht, twee
ronde Zitbanken, eenige oude Bybels, Stoelkussingen, dito
dito, toebehoorende aan de Nederduitse Hervormde Kerk.
G. H. MAASDORP, Oud Kerkm.
NB. Wanneer iemand eenig regt op de oude Stoelkussin-
gen, vermeent te hebben, wordt den zoodanigen verzocht zich
voor de verkoop te willen melden, by den Koster KEEVE.

**UIT DE HAND TE KOOP OP VOORDEELIGE
VOORWAARDEN.**—Des Ondergeteekendens Tuin ge-
naamd "Klein Leeuwenhoff," groot omtrent 3½ morgen,
zynde een gedeelte van den Tuin "Leeuwenhoff," het Eigen-
dom van den Heer WEST, voorzien van een grooten Wyn-
gaard, vruchtbaar tuinland, en voldoende water.
H. CLOETE, Pz. No 1, Bouquetstraat.
Ook te koop, een Knets en Tuigen, in de volmaakte
orde, alsmede twee uitmuntende Paarden.

BOUWERVEN.—De publieke Verkoop van Bouwer-
ven, reeds gaverdeerd, een gedeelte des eigendoms
van den Heer THOMAS TENNANT, achter het Kasteel, zal
plaats vinden op WOENSDAG den 28 dezer te 11 uren.
R. J. JONES, Afslager.

BERIGT VAN VERHUIZING.—De Ondergeteekende
B heeft heden zyn Kantoor verplaatst uit de St. George-
straat na de "Spes Bona" Pakhuizen, Keizersgracht.
Kaapstad, 13 Feb. 1838. J. B. EBDEN.

VERKOOPING van Landeryen.—De Ondergeteekende zal
op Donderdag den 22 dezer, op de Vendutie van wyl. N.
VAN BLERK, aan de Else-rivier, publiek laten verkoopen,
228 morgen eeuwigdurend Erfpachtland, gelegen naby
Simonstad aan de Steenberg, tusschen de Plaatsen Zilver-
myn en Noordhoek, geheel beplant met Kreupelboomen; het
grootste gedeelte der Koopschat kan op renten blyven.
Steenberg, 15 Feb. 1838. H. VAN DER POLL.

PUBIEKE VERKOOPING VAN YZERWERK.—De
publieke Verkoop van den kostbaren voorraad Yzer-
werk, bestaande meest in Hollandse Gereedschappen voor
alle ambachten geschikt, zal op DONDERDAG den 22 Fe-
bruary te 10 uren des Morgens, ten Huize van Mejufvrouw
de Wed. G. F. STEGMANN, voortgezet worden.

KAAPSCHE GIETERY.—Er wor't byzonder verzocht
dat alle zaken gelaten ter reparatie of als modellen voor
werk, in Koper of Yzer, voor den 28 dezer worden afgehaald,
laar de besigheil van het Etablissement op dien dag zal slui-
ten, bevorens de Vendutie van den voorraad en Toestel, waar-
van in volgende Advertentie kennis zal worden gegeven.
De Voorraad, bestaende uit Stinkhout, Wagenhout, Hui-
en Smits Kolen, Coke, Staal, Yzer, enz. is inmiddels uit
de hand te koop.
Adres op de plaats of in de Langenmarktstraat No. 56.
J. HART, } Test-Executeurs van wyl
P. MARRANT, } den Hr. THOS HUNTER.

KENNISGEVING.—De Heer JOHN HAWKINS, uit
de Kolonie gaande verrekken, verzocht dat alle vorder-
ingen tegen hem voor den 25sten dezer, ten synen Huize, in
de Walestraat, No. 19, ter vereffening worden ingezonden.
Kaapstad, den 9 Feb. 1838.

BEKENDMAKING.—De Ondergeteekende behoorlyk ge-
kwalificeerd door den Heer JOHANNES MINNAAR, Sen.
biedt uit de hand te koop, de plaats "Groenfontein," gelegen
in het Veldkornetschap Achter de Paarl, in het Distrikt Stel-
lenbosch, dezelve is eene zeer goede Zaaiplaats, heeft goede
Veeveide, en het geheele jaar door goed Water. Op gemelde
plaats worden cirka 10 leggers Wyn gewonnen, en heeft uit-
muntende land voor het aanleggen van grootere wyngaard;—
de geheele Koopschat kan onder verband van gem. plaats en
twee goede borgen; tegens 5 pCt. op renten worden gehouden.
De liefhebbers gelieven zich op den 5 Maart aanstaande,
ten huize van opgemelde Heer MINNAAR, aan de Paarl, te
vervoegen, en indien dezelve niet op dien dag, uit de
hand verkocht wordt, zal dezelve by publieke Vendutie stellig
worden verkocht, waarvan nadere kennisgeving zal geschieden.
De verdere bijzonderheden des aangaande zyn te vernemen,
op aanvraag by P. F. R. DE VILLIERS, qq.
Paarl den 14 February 1838.

BEKENDMAKING.—De Ondergeteekende behoorlyk ge-
authoriseerd door den Heer J. H. BAARD, biedt uit de
hand te koop, zyn Koornplaats, gelegen aan Paardenberg,
Distrikt Stellenbosch, zynde een gedeelte van de plaats
"Schoone Ord," het eigendom van den Heer ELBERT L.
STRYS, de gemelde plaats is gedurende de laatste drie jaren
verhuurd geweest voor £ 24's jaars.
De konditien en verdere bijzonderheden zyn te vernemen
op aanvraag by P. F. R. DE VILLIERS, qq.
Paarl, 14 February 1838.

TE HUUR.—Twee Huizen, zeer aangenaam gelegen in de
Schoonderstraat, en van alle gemakken voorzien.—Te
bevragen in den Tuin "De Hoop," by J. A. VAN BREDA.

TE HUUR.—Een Cottage gelegen aan de Buitenkant,
naast het verblyf van Generaal HOPPER.—Adres by
DICKSON, BURNIES & Co.

**DUITSCH Handwerkslieden, Arbeiders en Huisbedien-
den.**—Orders afgezonden zynde voor den invoer van
meer dan 130 Personen van de bovenstaande klassen, die aan
de respectieve Dienstheeren verbonden zullen worden, wordt
mits deze narigt gegeven, dat het prospectus der voorwaarden,
te zien is op het Kantoor van de Heeren G. W. PRINCE &
Co., aan de Stoommolen, Breestraat, of op het Kantoor van
de Ondergeteekenden, alwaar lysten openliggen om de aan-
zoeken van verdere applicanten te registreren.
THOMSON, WATSON & Co.

BRAZIELISCHE KOFFY.—Nu landende van de Schoe-
ner MUNSTER LASS, van Rio Janeiro, Koffy in dub-
belde zakken, welke in hoeveelheden te koop zyn, ten geryfe
der koopers; alsmede ROSENHOUTEN MEUBELS, be-
staande uit Stoelen, Rustbanken, La-, Kaart- en Sofatafels.
THOMSON, WATSON & Co.

PUBIEKE VERKOOPINGEN ZONDER RESERVE.
—De Heer ANDRIKS WILHELMUS JACOBUS PRE-
TORIUS, van meening zynde van woning te veranderen,
zal op den 18 April 1838, ter plaatse "Lestkraal," gelegen
voor Sneeuwberg, publiek doen verkoopen, de volgende, als
de gemelde Plaats "Lestkraal," groot omtrent 4,000 mor-
gen, beplant met 7,000 Wyngaardstokken, 100 Limoen- en
Nartjesboomen, alsmede rene verscheidenheid andere vruch-
teboomen, bebouwd met Woonhuis, Smids- en Wagenmakers-
winkel, Kelder, en overslag Molens.
Een Erf gelegen te Graaff Reinet, in een gedeelte van het
Dorp, geryfelyk voor den handel, bebouwd met een extra goed
Huis, bevattende Zit-, Slaap- en Eetkamers, Dispens en
Kombuis, 1,200 Bastaard Vaderlandsche Schapen, ook Trek-
en Slagtossen, de attentie van Heeren Slagters en Specula-
teuren wel waardig, alsmede Kisten, Kastelen, Tafels, Stoelen,
Rustbanken, Ploeg-, Bouw- en Keldergereedschappen, enz.
enz. te veel om te melden.

**DE Heer HENNING PETRUS NICOLAS PRETORIUS, van
mening zynde van woning te veranderen, zal op
den 18 April 1838, ter Plaats "Lestkraal," van den Heer
ANDS. PRETORIUS, publiek doen verkoopen, de volgende,
als zyne Woonplaats genaamd *Driekoopen*, gelegen voor
Sneeuwberg, groot omtrent 3000 morgen, beplant met 5000
Wyngaardstokken, Lemoen, Nartjes en andere vruchtboomen,
en voorzien met groot Zaailand; alsmede een extra goed ge-
bouwde Woonhuis, Paarde-molen en andere Buitengebouwen.
De Plaats genaamd *Klipkraal*, groot 2900 morgen, zynde een
gezonde Plaats voor alle soorten van groot en klein vee, en
de attentie van Veeboeren wel waardig; alsmede Kisten, Kas-
ten, Tavels, Stoelen, Ploegbouw- en Keldergereedschappen,
enz. enz. te veel om te melden.—ZEGG HET VOORT.
Graaff-Reinet, 27 Jan. 1838. A. BRINK, Afslager.**

**OP MORGEN, zal op de Verkoop van den Hr. ADAMS,
worden verkocht, een Kleederkast met Kleederen, be-
hoorende aan den Boedel van wyl. de Wed. van HERMANUS
GERHARDUS KEEVE. J. D. KLINCK, Executeur.**

**AANBESTEDING VOOR MERRIES VOOR HET
MADRASSCHIE GOVERNEMENT**
WORDT by desz. kennis gegeven dat de Ondergeteeken-
den bereid zyn een Contract aan te gaan van wege de
Oost Indische Compagnie, voor de leverantie van tien sterke
hoog verharde Merries, niet minder dan 14 palmen 2 duimen
hoog en tusschen de 3 en 5 jaren oud.
De Aannemer moet de kosten en resico der Merries tot der-
zelve arrivement te Madras op zich nemen, deselve zullen
daar ond-rhevig zyn aan inspectie.
Eene additionele som zal worden gegeven voor zoolange
Merries die met Veeulen zyn, of die een Veeulen by zich hebben
wanneer zy te Madras aankomen.
Tenders voor gez. getal Merries zullen worden aangenomen
op den 15den Maart aans., en de prys gemeld in den Tender,
zal worden beschouwd als de prys waarvoor de Merries te Ma-
dras aan het Gouvernement zullen worden afgeleverd, vry van
alle kosten en resico, enz.
Een ruim vershot sal alhier aan de Aanuemers by de af-
schepping gedaan worden.
De uitgebreide conditien van het Contract zyn te sien ten
Kantore van de Ondergeteekende
DICKSON, BURNIES, & Co. Agenten der E. O. I. Comp.

**JAMES CURLEWIS, Kleedermaker, Laken en Hoe-
denverkooper, neemt de vryheid zyne Vrienden en het
Publiek te berigten, dat hy verhuis isd uit de Gravestraat, naar
den Winkel laatst geoccupeerd door den Heer J. BAUMAN,
in de Langenmarktstraat, over het Hotel van GEORGE, en
door eene stipte oplettenheid, eene voortdurende hunner gunst-
en, hoopt te genieten.
J. C. heeft juist ontvangen een fraai assortement
kastoor en viltten Hoeden, met breede en smalle randen, welke
hy te koop aanbiedt, tegen by uitstek lage pryzen.
Superfyn, ... Rds. 16.
Fyne, ... 10.
Superfyn viltten, ... 9.**

**SIR JOHN HERSHELL, op zyn vertrek uit de Kolonie staan-
de, verzocht dat alle Vordering tegen hem, ter dadelyke
vereffening worden ingezonden aan hemzelve te Feldhauzen,
of aan zyne Agenten, de Heeren H. ROSS & Co., Kaapstad.**

DADELYK Benoodigd.—Een jong mensch als Klerk in een
Yzerpakhuis. J. H. WICHT, Langenmarktstraat, No. 88.

PAARLSCHES STOKERY.—De nieuw opgerigte Machinerie, is thans in orde, en beantwoordt zeer wel, (dezelve is voor de belanghebbenden) elken dag te zien.
Paarl, 15 Feb. 1838. J. DE VILLIERS, J. Bz.

TE HUUR, van den 15 Maart staande, een aange-naam klein Buitenverblyf, (Cottage) aan het boven einde van de St. Jan's-straat, adres ten Kantoore van den Heer Advokaat en Notaris **НОМЪНЪ**, No. 1, Burgstraat. Kaapstad, 15 Feb. 1838.

AN Nabestaanden en Vrienden wordt bekend gemaakt, dat het den Schepper des Heelals behaagd heeft, ons geliefde zoon **JAN FRANCOIS**, na een ziekbed van slechts acht dagen, in den ouderdom van 1 jaar en 6 maanden, uit onze liefderijke armen tot zich te nemen. Van een ieders deelneming in dit ons smartelyk verlies overtuigd zynde, verzoeken wy van rouwbeklagt verschoond te blyven en dat deze bekendmaking als algemeen moge worden beschouwd.
F. J. ROOS, Tz.
Eerste Rivier, 12 Feb. 1838. M. M. ROOS, geb. ROUX.

DE ZUID-AFRIKAAN.

KAAPSTAD DEN 16 FEBRUARY 1838.

HET is de pligt der Wetgeving van elk land, om byzonder acht te geven op de teekenen der tyden,—de onderscheidene veranderingen welke in de maatschappy, aan hare zorg toevertrouwd, staan stand te grypen, naauwkeuriglyk gade te slaan, en hare bepalingen volgens dezelve, te regelen en uittevaardigen. Zulk een gedragsregel is niet alleen pligtmatig maar ook pryswaardig; en heeft de algemeene strekking om het geluk des onderdaans te bevorderen, hem vertrouwen nopens hare intebouwen, en tot eene gewillige gehoorzaamheid harer bevelen, te nopen;—terwyl eene tegenovergestelde handelwys, tot niets dan onheilen leidt,—den onderdaan vervreemdt en weerbarstig maakt, en niet zelden tot eene wanhoop vervoert, welke hem altaar en haardstede waarwel doet zeggen, om liever in vreemde gewesten als balling rond te zwerven, dan zich te leun gesteld te zien in datgene, waarop hy zulk eene regtmattige aanspraak had.

De teekenen onzer tyden, en de gewichtige verandering, welke eerlang in onze maatschappy staat plaats te vinden, vorderen ook van den kant onzer Wetgeving, eene meer dan gewone opmerkzaamheid. De daadzaak, dat een stelsel van de ergste landloopery, sedert eenen geruimen tyd, in deze Kolonie straffeloos is uitgeoefend geworden, niettegenstaande de herhaalde klagen en ernstige vertoogen onzer lydende landbouwers, vooral in de verafgelegene Distrikten, heeft reeds onder andere redenen, een groot aantal hunner het besluit doen nemen, om ook hunne altaren en haardsteden waarwel te zeggen, en in Zuid-Afrika's woeste binnen-landen, eene rust en veiligheid te zoeken, die zy te vergeefs onder Groot-Brittanje's magtigen schiepter hebben gezocht; en welk besluit, thans zoo algemeen wordt, dat hetzelfde de gansche Kolonie met ruïne en ondergang bedreigt, zonder dat er evenwel, door onze Wetgeving, middelen beraamd worden, om de euvels, waarover men klaagt, paal en perk te stellen, en de stem des volks, in dit geval, door de noodzakelykheid geschraagd, zonder verdere draling, gehoor te geven, door de daarstelling eener behoorlyke wet tegen landloopery.

Het is waar, dat zulk eene wetsbepaling niet strooken zou, met de inzandier blinde menschlievendheid, welke Englands Ministers en het gros des Engelschen volks thans bezien; welke eerstgemelde, slechts gehoor gevende aan de oorblazingen eener verachtelyke anti-koloniale factie, aan niets gehoor willen geven, dat zelfs den zweem heeft, om op de regten hunner troetelkinderen, Zuid-Afrika's gekleurde zonen, eenigen inbreuk te maken; dan, men houde in het oog, dat de kracht der waarheid groot is, en dat zy, in vereniging van daadzaken, zelden haar doel mist, zelfs in gevallen, waarin de verblinde geestdruyer, op niets anders, dan op zyne hersenschimmige bespiegelingen bedacht, haar stelliglyk, eenig gehoor geweigerd had!

Deze omstandigheid kan, onder den tegenwoordigen toestand van zaken, dus de eenige verschooning onzer Wetgeving niet zyn. Zy zou voor haas te ontetend, te schandelyk zyn;—en dan, ja, dan eerst, zullen de Kolonisten haar van onverschilligheid in dit geval kunnen vrypleiten, wanneer zy de onlogenbarste bewyzen voor zich hebben, dat zy van hare zyde, niets onbeproofd gelaten heeft, om dat wenschlyk doel, de daarstelling eener heilzame landloopers wet, in weerwil van alle hinderpalen, die door de welbekende vyanden der Kolonie, daartegen, mogten worden in den weg gelegd, te bereiken. Wy kunnen echter niet ontkennen, dat eene poging daartoe, voor eenigen tyd gedaan, door de tegenstreving van deze onze rustverstoorders, mislukt is; dan, *verharting* behoort thans meer dan ooit, onze kuze te zyn, zy, ja zy alleen, zal ons te eeniger tyd, doen zegeprezen!

Dit onderwerp, vordert de opmerkzaamheid onzer Wetgeving, echter niet alleen. De tyd, die met zyne gewone snelheid, reeds meer dan drie jaren van het Apprenticeschap onzer gewezen Slaven, heeft doen ten einde spoeden, zal ons ook wel onmerkbare genoeg, aan het einde der nog overige negen en eene halve maand brengen; en eene standverwisseling in onze maatschappy daarstellen, waardoor meer dan 35,000 zielen, van hunne jeugd af, aan tucht en dwang-arbeid gewoon, de wereld als vrye menschen, zullen worden ingelaten; en dat wel op een tydstip, waarop de diensten van het grootste gedeelte hunner, het meest vereischt zullen worden, en eene weigering van hunnen kant, om den, op dien tyd invallenden landarbeid te verrigten, eene mislukking van den ganschen oogst, ten gevolge zal kunnen hebben! En, zal het verwonderlyk baren, dat men dat tydstip met angstvalligheid te gemoet ziet, wanneer men in overweging neemt, dat er tot hiertoe gene de minste stappen genomen zyn, ter daarstelling van heilzame en behoorlyke wetten, ter voorkoming, dat velen, of misschien op verre na de meesten dezer schepselen, zich door losbandigheid, luiheid en rondzwerfing, niet zelve ongelukkig maken, en door hunne weigering, om door arbeid, zch een behoorlyk middel van bestaan te verschaffen, de Kolonie niet in grooteren rampspoed dompelen? Tydens de eerste Proclamatie, de Afschaffing van Slaverny, in deze Kolonie aankondigende, is er door Kolonel WADE, des tyds, fingeerdend Gouverneur, en dus Zyners Majesteits Vertegenwoordiger, de plegtige verzekering gedaan, "dat de Slaven-eigenaars, zich konden gerust stellen, dat er lang voor den verslyndag van het Apprenticeschap, andere wetten zouden worden voorgesteld, die op dezelfde wyze, de vermyding en het straffen van rondzwerfing na dat tydvak; en de bezorging van een aantal werksleden in de Kolonie, ten doeleinde zouden hebben, door de ontslagene Apprenticen niet alleen te noodzaken tot eene eerlyke broodwinning, maar ook *elk ander*, die daartoe instaat is, en die overhellen mgt, om een ledig en rondzwerfend leven te leiden!" En, wat is er van deze schoone beloften en geruststelling geworden? Geen jota van dezelve, is tot hiertoe, van de zyde des Gouvernements vervuld; en geen enkele regel is er in ons koloniaal Wet-

boek te vinden, de vervulling dier verzekeringen, aantoonende!

Wat de Kolonisten echter betreft, hebben deze, aan hunne zoogenaamde verpligting, in alle deelen voldaan. Niettegenstaande de grootste opofferingen, de kwellende wetten en het verlies van 2-3 van de getaxeerde waarde hunner eigendommen, hebben zy yverig en gedweelyk medegewerkt, ter volvoering des grooten plans, om de Kolonie voor altyd te verlossen van "den vlek van Slaverny!" En, wat hebben zy daarvoor van het Moederland ontvragen? Niets anders, gelyk wy reeds gezegd hebben dan ydely beloften—het verlies van twee-derde hunner eigendommen—kwellende wetsbepalingen—en, wat den stempel nog op alles heeft gedrukt, de verfoeiing des kolonialen Ministers, die, het oor slechts lenende aan de oorblazers der anti-koloniale party, de zaak van het gekleurde geslacht met eenen blinden yver ter harte neemt, en de regtmattige vorderingen der Kolonisten, als ydel geklap in den wind slaat!

Deze komervolle toestand van zaken, zal evenwel, niet altoos kunnen dueren, en, ofschoon de gezigteinder al donkerer schynt te worden, betaamt ons echter gene moede loosheid. Het past ons inteedeel, om in allen ernst en met nadruk, by onze Wetgevers, onafgebroken aanzoek te doen, om de bedoelde, zoo noodzakelyke wetsbepalingen. De kenteekenen en gebeurtenissen van den tegenwoordigen tyd, zyn meer dan ooit geschikt, om aan ons verzoek klem by te zetten en alle wederstreving te verydeler. De verlaten der Kolonie, door de beste—de productieve klasse harer bevolking, neemt uit gebrek aan veiligheid voor leven en bezittingen, en eene vrees voor de toekomst, by de bedoelde groote standverwisseling, met rassche schrechetoe, ja, dezelve dreigt zoo algemeen te zullen worden, dat men niet dan met huivering denken kan aan den verdedigloozen en allezins behoeftigen staat, waarin het land, weldra zal zyn gedompeld. Wel mogen wy dus de hoop koesteren, dat onze Wetgeving op deze dingen opmerkzaam moge zyn, en de smeekingen harer lydende onderdanen, onverwylt gehoor geve, om aldus, verdere onheilen voortekomen, het verloren vertrouwen te herstellen, en eene volkome onderwerping aan al hare maatregelen, voor de toekomst te verzekeren!

Een Correspondent verzoekt ons de Wynbouwers indachtig te maken, om by den nu op handen zynen Wynoogst van Pontak, toch naauwkeurig acht te geven, om dat artikel tot hoogsten graad van volkomenheid te brengen, en niet slechts op de kwantiteit maar meer op de kwaliteit te zien. Hy zegt, dat het eene bekende daadzaak is, dat velen het laatste instede van het eerste, tot hiertoe meest in acht hebben genomen, waardoor een inferieur artikel ter markt gebragt—de prys bedorver wordt en de naam van onze Kaapsche Wynen in Engeland, allenskens meer en meer zal dalen. Men lette op dezen wank, en houde zyn wezenlyk belang, en dat onzer Kolonie, in het oog!

(Uit de Graham's Town Journal van 1 February 1838.)

TOESTAND DES LANDS.

(Extract uit eenen brief van Graaff-Reinet, ydagteekend 23 January 1838.)

"Andries Pretorius en zyne party zyn van Port Natal teruggekeerd, en zyn zoo opgetogen met al hetgeen zy gezien hebben, dat zy voornemens zyn, ons, zoo spoedig mogelyk als zy hunne zaken kunnen afdoen, te verlaten. Het is vry zeker dat een aanzienlyk gedeelte onzer burgers, met hen zal vertrekken, en wy beginnen te vreezen dat het land een prooi worden zal van onze geprivilegeerde reizigers, de landloopers. Wy hebben mede berigten uit het Winterveld en Middenveld, dat meer dan de helft der inwoners reeds over de Grooterivier zyn getrokken, en dat er weinig waarschyndheid bestaat, dat zy zullen terugkeeren. Kostbare plaatsen worden in die richting vercocht of te koop aangeboden, voor loutere kleinigheden, en waar men voor dezelve gene koopers vinden kan, zullen zy ter occupatie dergenen worden overgelaten, die zulks mogten goedvinden. Men koestert eene vrees dat, zoodra als onze noordelyke grenzen aldus verlaten zullen zyn, hordes van Boschjesmans, Bechuanas en andere vreemdelingen op ons zullen indringen, en dat verhuizing door het Distrikt algemeen zal worden.

"De redenen der verhuizing, als door de Boeren opgegeven, zyn talryk en verschillend; sommigen klagen dat hunne slaven zyn vry gemaakt op eene belofte van Compensatie, in de gedaante waarvan, zy slechts een derde of een-vierde van de getaxeerde waarde hebben ontvangen. Anderen klagen dat zoo als de wetten tegenwoordig staan, zy geen gezag over hunne slaven, kunnen uitoefenen, die ten gevolge daarvan, over het algemeen achteloos, ongehoorzaam en insolent, in den hoogsten graad zyn geworden; dat het land door de bykans algemeene uitoefening van landloopery allier, zoo onveilig is geworden, dat zy hunne bezittingen niet kunnen beschermen; dat groote hoeveelheden van hun vee, van tyd tot tyd verdwynen, zonder dat zy instaat zyn dezelve optesporen. Anderen klagen wederom, dat allen die een gekleurd vel hebben gereedelyk herstel van bezwaren vinden, hetzy wezenlyke of voorgewende, terwyl de ooren des Gouvernements, gesloten schynen te zyn, voor de klagen der Kolonisten. Dat de manier om misdadigers te straffen, meer eene aanmoediging tot misdaden is dan iets anders,—want, dat goed en gezond voedsel, goede logies, te veel vryheid, en weinig of zoo veel arbeid als zy verkiezen, de straf der bandieten is; terwyl andere gevangenen ten koste des publieks, gevoed en gekleed worden, zonder iets hoegenaams te verrigten. Onder vele andere redenen voor het verlaten der Kolonie, welke ik hen heb hooren opgeven, zal ik slechts nog eene melden, en die is—dat, tep gevolge van de jongste trakaten met de Kaffers, zy het als zeker beschouwen dat een andere en vernielender Kaffer-oorlog wederom zal uitbreken—en dat, in zoodanig geval, geen Boer het zal durven wagen, zyn huisgezin en zyne bezittingen alleen te laten, om ter verdediging van anderen behulpzaam te zyn, en dat de een voor en de andere na zal moeten vallen, daar het niet in de magt des Gouvernements is, om met al deszelfs troepen, hen te beschermen; en dit schynt my toe de voornaamste bevestiging by de vrouwen te zyn, die in vele gevallen, waarin de man nog weifelt, nimmer in gebreke blyven, op dat punt aantredingen, tot dat de begeerde toestemming bekomen wordt.

"Ik verneem uit het blad van den Heer Fairbairn, dat wy hier spoedig emigranten uit Engeland kunnen verwachten, om de door onze boeren gemaakte ruimten, optevullen!—Wees zoo goed hem te zeggen, om hen spoedig te doen zenden, daar zy anders by den tyd hunner aankomst deze ruimten opgevuld zouden kunnen vinden, door de gunstelingen des lands, die misschien geneigd zullen zyn, om met hen te twisten, indien niet over het bezit des lands, ten minste loch over dat van leveal vee, van welke soort ook."

Het volgende extract uit eenen brief van een der respectabelste en rykste Boeren, eertyds woonachtig in het District Uitenhage, maar die zich thans by de uitgewekenen over de grenzen bevindt, zal duidelyk genoeg het lyden aantoonen, dat onze Boeren in de Kolonie te verliuren hebben gehad, en de redenen waarom velen hunner nog daglyks de Kolonie verlaten:—

"Sterrenberg Spruit, 4 December 1837.

"De daden van mynen landsman—was de grootste reden waarom ik de Kolonie verlaten heb. Wat hebben de grensbewoners van tyd tot tyd niet van de Kaffers te verdueren gehad, en inzonderheid by den laatsten onverwachten inval! Ik heb het Britsche Gouvernement gedurende vele jaren, sedere 1811, met de grootste wakkerheid en zonder het minste loon, als burger gediend. Ik heb met myne handen gearbeid, en getracht myn huisgezint fatsoenlyk optebrengen, en toen ik my in den toestand bevond om zulks te doen, kwamen de Kaffers en beroofden my van alles, zoo als het geval was in 1819 en wederom in 1834. By den laatsten inval heb ik slechts 5 ossen en 7 kalven overgehouden, en geen enkele koe hebben de Kaffers my overgelaten, uit de 7 melkkoeijen, van het beste vaderlandsche ras, en welke elk Rds. 50 waard waren. Wat is my derhalve over gebleven, na vele jaren arbeids en gezwogs? Letterlyk niets! Myne eenigste troost is, dat wat zoo lang in het duistere gedaan is, eenmaal door den Almagtigen Regeerder van hemel en aarde, in het heldere daglicht zal worden gesteld. Hem alleen komt de wraak toe! * * * Hoe komt het dat de grootste smaadtal, nu tegen de Boeren door eene zekere party, wordt uitgebraakt, omdat zy de Kolonie hebben verlaten? Heeft de Luitenant Gouverneur ons niet zelfs gezegd, dat wy rryk id hadden om te vertrekken, van waar komt het dan, dat men ons nu, deswegens belasterd?"

(Uit de Correspondentie aan den Editeur)

Colesberg, 28 January 1838.

MYNHEER.—De in dit distrikt toenemende misdaden, zyn wezenlyk schrikverwekkend. Gevangenen worden dagelyks herwaarts gebragt, wegens paarden-, vee-, of schapendiefte. Het is niet mogelyk een paard in den omtrek van het dorp te laten grazen.

Niet minder dan 20 Hottentotten zyn sedert het laatste Rondgaande Geregtschhof, ter terestelling in hechtenis geplaatst geworden, behalve 7 anderen, die door den Resident Magistraat, zyn gestraft geworden, die gezamenlyk met den Klerk van het Vrederegert en de Veldkornetten alles aanwendt, om de aaphoudende misdaden tegen te gaan.

De Boeren trekken dagelyks weg, en er zyn niet minder dan zeven plaatsen in dit distrikt te koop, waarvan de eigenaars aan het wegtrekken zyn. Eene party der voornaamste Boeren in dit distrikt, zyn juist uit het leger, en eenige in het Graaff-Reinetsche distrikt teruggekeerd, met een vast besluit, om, zoodra zy hunne plaatsen kunnen verkoopen, weg te trekken. De prys van mel is Rds. 22 tot 26 de mud, slagtschapen van Rds. 3 en 2 schell, tot Rds. 4 per stuk, slagvee is ook duur en schaarsch, en garst van Rds 5 tot 8 de mpd. Ik ben, enz.

EEN BESTENDIGE LEZER EN SETTLER VAN 1819.

NASCHRIFT.

(Extract uit eenen brief van Somersert, dd. 31 January 1838.)

"In den namiddag van laatstleden Woensdag, werden de gevangenen uit de Cellen gebragt, om naar gewoonte, in de binnenplaats frissche lucht te scheppen, toen zy, volgens een beraamd plan, den deurwachter op het lyf liepen, neerliezen, de deur overweldigden en buiten gerakten. Spoedig echter, verspreide zich het gerucht in de stad, dat de Gevangenen ontsnapt waren, ten gevolge waarvan, de Civile Commissaris spoedig met vele der wakkerste inwoners benevens onze Vrederegter, te paard stegen, ten Boschberg doorkruisden, en slaagden hen allen op vier na, dien avond weder in handen te krygen.

De Civile Commissaris bood toen eene belooning van Rds. 50, dengenen aan, die Van Tonder, een boer, de beloonde, zonde gevangen nemen, en Rds. 25 voor elken Hottentot.

Van Tonder, wierd dien nacht gevangen, en der Hottentotten twee dagen daarna, en op Maandag schoot een geregtisdienaar, na eene lange nazetting langs de oevers der Kleine Vischrivier, een ander, zynde het onmogelyk hem gevangene te nemen, een is nog weg, en zy zonden zonder de spoedige nazetting, allen zyn ontkomen. Er behoorde in elke stad eene militairen wacht te zyn, hoe klein ook,—zeg 12 soldaten en 1 sergeant.

(Uit de Graham's Town Journal, van 4 February 1838.)

De Vischrivier is buiten gewoon gezwollen geweest, door regens in de binnenlanden gevallen, gedurende de gansche verloopene week, en uitdienhoofde hebben wy weinig nieuws ontvangen, en dat van geen aabbelang, van de onmiddelyke grens.

EEN ANDERE MOORD.

Op II. Vrydag vond men een Hottentot dood liggen, in de vlakte ter noord-zyde van Grahams stad onder omstandigheden, welke geen twyfel overlaten, dat hy op eene wreede wyze vermoord is. Een riem was styf om zynen nek vastgemaakt, en uit eene post mortem, gehouden examinatie, schynt het ten vollen bewezen, dat de man by den nek moet gekestert zyn, tot dat hy geworgd was. Er is eene vermoeden ontstaan tegen eenen anderen Hottentot, eenen wagenryver, in wiens gezelschap, zoo als men zegt, by de stad verlaten had, maar voor het tegenwoordige is er buiten deze omstandigheid, niets aan het licht gekomen, om het tegen hem opgevatte vermoeden, te bevestigen.

Wy zyn onderrigt geworden dat de Luitenant Gouverneur, op zyne terugreis naar Grahamsstad van de Kaga, eenige dagen geleden, bykans in de Vischrivier verdrinken is. De oevers der rivier bereikt hebbende, over het verbyly van Abraham Espag, bevond men, dat de rivier door donder-buizen in de binnenlanden, zoodanig gezwollen was, dat de overtocht by uitstek noeyelyk was. Onder deze omstandigheid, besloot men dat Zyne Edelheid den overtocht zoude beproeven, gezeten op de buikplank van eenen wagen, welke een jongman ondernaam te sturen, terwyl men dezelve aan de overzryde, met menen zou overhalen. Het midden van den stroom bereikt hebbende, schynt Zyne Edelheid zyne gewone tegenwoordigheid van geest, verloren te hebben, en, instede van stil op eene plaats te blyven, als verzocht door den hem vergezellenden persoon, bewoog hy zich zoodanig aan eene zyde, dat het vlot omkantelde. Het gevolg was eene dadelike dompeling in den snellen en hevigen stroom. Gelukkiglyk werd Zyne Edelheid uit zynen gevaarlyken toestand gered, door de behendigheid van de hem vergezellenden persoon, en in veiligheid op Terra Firma geplaatst.

Niets kan het Gouvernement minder tot eer verstrekken dat de daadzaak, dat, ofschoon deze rivier eenen loop heeft van ten minste 400 mylen, er tot nog toe gene poging gedaan is om over eenig gedeelte van dezelve eenen brug te slaan. De kroonlanden aan beide zyden dezer stroom geleen zyn uitgegeven geworden—een tyden van welke, waren dezelve vercocht geestel, en eene som zoude hebben opgebragt, toerekeud ter verandering van twee bruggen over die rivier—het maken van goede wegen, en het daarstellen van andere publieke verbeteringen. Velen hebben in den overtocht dezer rivier reeds het leven verloren, en wy hopen, dat deze ontcoming van den Luitenant-Gouverneur, de uitwerking zal hebben, om de aandacht des Gouvernements te vestigen, op eene zaak van zoo veel aabbelang voor de grensbewoners.

(MEDEGEDEELD).

Op 11 Woensdag morgen vond men het lyk eener Hottentot in de Gamka, naby Beaufort. Uit de kenteekenen van geweld, op haar hoofd en lichaam, bleek het klaar, dat zy vermoord was geworden. Men had haar tot 9 uren, op Dingsdag avond, in de kanten gezien, zy was toen zeer beschonken. Op eenen korten afstand van de kanten, tot waar zy gevonden werd, bespeurde men plekken bloeds. Er is door den Klerk van het Vrederegert, alle middelen aangewend, om den schuldigen persoon te ontdekken, maar tot hertoe zonder gevolg.

Met eenige nummers van de "Amsterdamsche Courant en Algemeene Handelsblad," tot medio November jl. loopende, gunstiglyk vereerd geworden zynde, hebben wy daaruit, de meest belangryke gedeelten overgenomen.

HOLLAND EN BELGIE.

Onder het opschrift *Status quo*, bevat de ONPARTYDI-GE, van 1 November, een Artikel, waarin de vreugde van eenige Belgische Dagbladen, over de troonrede van den Koning der Nederlanden, daardoor verklaard wordt, dat de Belgen groot belang by de voortdoring van het *Status quo* hebben, vermits zy, by de opheffing van hetzelfde, de helft van twee schoone Provincien zouden moeten afstaan, een gedeelte der Hollandsche schuld betalen, en voor de thans geheel vrye vaart op de Schelde eenen tol, betalen. Buitendien verhindert het *Status quo* hen niet, zich te ontwikkelen, hunne krachten, nyverheid en welvaart uit te breiden, waarborgt hen de erkenning van hun bestaan, door schier alle Mogendheden, tegen alle pogingen van onze zyde, om de vorige orde van zaken te herstellen. Wel zyn er, die het verlangen naar eene hereeniging koesteren en openlyk verkondigen, doch dit geschied niet uit liefde jegens Holland en deszelfs Stadhuis, maar alleen uit eigenbelang. Zy willen de vaart op onze Kolonien terug hebben, want daartoe alleen, dit weten zy, kunnen zy de Zeesteden der Noordelyke Provincien, beneden zich doen dalen. En zouden wy nu aan dezulken, aan hunne loftuigen, aan hunne bewyzen van zegenheid een gunstig oor leenen; zouden wy het geroep dezer party als den wensch van een geheel volk beschouwen, en daarop de hoop eener restauratie in België bouwen! Wie zal uit de klaglieden der Carlistische party in Frankryk, den terugkeer van den ouderen tak der Bourbons voorstellen. De regering van Louis Philippe, welke, niet verstaande rekenen op de bescherming der overige Mogendheden, zich zelf had te vestigen, moest de party krachtig te keer gaan; terwyl het bestuur van Leopold, door de Mogendheden erkend, en van derzelve bystand verzekerd, die party rustig hare gevoelens openlyk laat belyden.

En het geschrift van deze zoogenaamde Orangistische party, zegt de O., hetwelk zorgvuldig door onze Ministeriele dagbladen overgenomen wordt, zal strekken, om de natie van de Sympathie der Belgen voor de Hollandsche regering te overtuigen; op dit geschrift verbeidt men eene toekomst, welke de natie niet wil; op dit geschrift, verlies men eenen kostbaren tyd, offert men miljoenen op miljoenen, en doet eenen staat voortduren, die de bekommelingen van elken verlichten Vaderlander gaande maakt! En wie weet of dit geschrift door de Belgische regering niet aangevuurd of althans geduld wordt, juist omdat zy de verlenging van het *Status quo* wenscht, ware dit zoo, zegt de O., dan zouden wy ons al zeer onbehendig in den strik laten vangen. De O. besluit met te zeggen, dat wy de vernochtheid en liefde der Belgen niet noodig hebben; wy wenschen alleen in vriendschap en goede verstandhouding met hen te leven; daaraan is het tyd te arbeiden; dit alleen wordt vurig door de Nederlandsche natie verlangd, omdat hare belangen het gebiedend eischen.

BELGIE.

Het legitimistische dagblad *Europe* geeft in een correspondentie-artikel uit België de volgende schildery van dat land: België, voormaals zoo ryk door zynen landbouw, zyne fabrieken en zynen handel, is heden schier er toe gebragt om alleen van de voortbrengselen van deszelfs bodem te leven. Tydens de verzeniging genoot het de voorleelen der Hollandsche kolonien en der handelsbetrekkingen van Holland met Duitschland. Deze vermerkingen zyn thans voor België volstrekt gesloten, en de voornaamste bronnen van deszelfs voorspoed zyn opgedroogd.

Antwerpen, welks ligging hetzelfde tot de groote stapelplaats van den vochtland des vastenlands maakte, Antwerpen, welks omvang, gedurende vyftien jaren welvaarts te eng was geworden, het reeds een duizendtal onbewoonde huizen; de meesten van deszelfs magazynen zyn ledig; deszelfs fabrieken staan stil, er zyn er onder deze laatste, die nog voor 7 jaren, eene waarde van etlyke honderdduizende francs hadden, en heden voor zes duizend kroonen te koop worden geveild. De voornaamste scheeprederders hebben de stad verlaten, zy zyn vergeten de grenzen over te trekken, om hunne lokalen en kapitaal ten voorleele van Holland aan te wenden, welk land nu het bezit der kolonien en van den handel gebleven is.

FRANKRYK.

De Amsterdamsche Courant en Algemeene Handelsblad, van den 10 November, een kort overzicht nemende van de maand October, voorzeggende staatkundige gebeurtenissen, drukt zich voor de verovering van Konstantine door de Franschen, als us uit.

Voor Frankryk was de verovering van Konstantine, sedert de verovering van Algiers, de belangrykste gebeurtenis van de laatste oorlogen in Noord-Afrika. Alles droeg by, om van die verovering voor Frankryk groot gewigt by te zetten; de nederlaag, welke, in het voorleeden jaar, deszelfs wapenen voor die plaats geleiden hadden, en welke op wederwraak deed klanken; de overwegingen der kamers over Algiers; de gespannen aandacht, vaak ook de yverzucht van andere deelen van Europa, hetwelk den uitslag van dezen veldtocht verbeidde, om over den al of niet waarschynlyken duur van de bezetting der Fransche Afrikaansche bezittingen te kunnen oordeelen; de befamtheid, eindelijk, van deze stad, welke, in allen tyde, zulk eene groote rol in de oorlogen in Noord-Afrika gespeeld heeft. Nadat de zomer was ten einde geshied, zonder dat de, met Achmet-Bey aangeknoopte onderhandelingen, enige andere vruchten dan wederzydsche meermalen verbetering en tydverlies voor de Franschen hadden opgeleverd; rukte het Fransche leger in de eerste dagen van October uit het kamp van Merz-el-Hammar op, had met het ongunstigste weder te worstelen, verscheen den 5den onder de muren van Konstantine, beschoot die stad alleregewaldigst, en berende en veroverde haar den 13den. Manmoedig werd van beide kanten gestreden; Europese krygskunst en koelbloedige onversaagdheid behielden, gelyk meestal, het overwigt over ruwere kracht, hoe ook door prikkels van volks en godsdiensstaal en oostersche woede aangespoord. Meer dan 6,000 Arabieren vonden den dood; doch ook der Franschen verlies was niet gering. Zy betugten het zelve. De officiële agherberigten zeven 5 dooden en 499 gekwetsten op, waaronder een betrekkellyk aanzienlyk getal uitstekende officieren. Daarby verlooren zy hunnen opperbevelhebber, den Generaal Dauremont, een krygstoverste uit de school van Napoleon, en de Gouverneur-Generaal van de Fransche bezittingen in Noord-Afrika. Hysneuveld roemvol terwyl hy in persoon de bevelen by de breshattery gaf. Een prins van het Fransche koninklyke bloed, de hertog van Nemours, onderscheidde zich in de berenning van Konstantine door onverschrokkenheid en deelneming met den minsten krygsmans aan de grootste gevaren. De sluwe en koene Achmet ontweek intusschen met het gros zyns legers in veiligheid zyne stad, en liet den Franschen niet veel meer dan puinhopen over; bevolkt door weerloozen, of onverschilligen. Het zal er nu op aankomen, om dezen dood vyand van Frankryk volslagen ten onder te brengen; iets hetgeen altoos met groote moeyelykheden gepaart gaat; het blyft nu de vraag, wat men met Konstantine zal uitgrigen. Niet onjuist was de opmerking in de laatste dagen gemaakt, "Konstantine is, ja, veroverd; doch thans zal het Fransch bewind zich eers over Konstantine bezwaard gevoelen." De wederoptelling van alle zwaarigheden in dezen is wel niet noodig. Men vestige slechts het oog op den verlaten staat der stad, en dan op hare ligging; wyd binnen 's lands, in een luchtgestel, vaak doodelyk voor den Europeer, en eindelyk op de krygsvreemde houding, welke men er zal moeten bewaren. Men voege hierby, vorderingen van den Sultan op het veroverde Afrikaansch grondgebied; vorderingen, waaraan op zich zelve het kabinet der Tuilerien zich minder zou laten gelegen zyn, ware het niet dat welligt Rusland's invloed daaraan meer klem kan byzetten. Andere overwegingen neemt men niet eens in aanmerking, zoo als b. v. de nayver van Engeland, althans der Toryparty aldaar, welke meer dan ooit aan de wezenlyk gedane of vermeende toezegging van Frankryk, om Algiers te ontruimen, herinnert. En kan het anders, dan dat eene staatsparty, die altyd met leede oogen de minste uitbreiding van Frankryks magt gezien en daartoe meer dan het vierde eener eeuw zoo veel bloeds en schats opgezet heeft, thans duidelyk hare bekommering aan den dag legt over de verovering, door genoemd ryk, van de oude hoofdstad van Numidië en Romeinsch Afrika, het middenpunt van den Oosterschen handel in deze streken; eene verovering, welke met midder ophof aan Frankryk een ruim deel zou verzekeren van datgene waarvoor de Fransche driekleur-vaan eens in de velden van Acre wapperde. Hoezeer er nog niet ten volle vooruitkomende, schynt dan ook de Fransche regering besloten hebben dit steunpunt voor handel en oorlog, niet op te geven.

PARYS, Zondag, 29 October.

In een ministerieel ochtendblad leest men: Wy behouden Konstantine. Deze stad zal de zetel van het gouvernement der provincie worden, de gezagvoerders zullen er residieren, er zal een sterk garnisoen geplaatst, en in den omtrek een legerkamp opgeslagen worden.

De haven van Stora, onder de Romeinen zoo beroemd als de stapelplaats van Numidië, val worden herbouwd; er zullen maritieme etablissementen opgerigt en er zal eene stad aangelegd worden.

De afstand van Bona naar Konstantine is 36 a 40 uren; die van Stora is slechts 23 uren; dit laatste zal de haven van Konstantine worden. Tusschen die beide steden zal een weg worden aangelegd, waartoe zal worden party getrokken van eenen Romeinschen weg, die, volgens het zeggen der inboorlingen, in volmaakt goeden staat is bewaard gebleven. Op dezen weg die door eene vruchtbare en overvloedig bewaterde vallei loopt, zullen van afstand tot afstand dorpen van Europeesche Kolonisten worden gesticht. Stora zal, zoodoende, de hoofdmart van den handel der provincie worden.

De vlakke van la Seybouse en de grenzen tot aan la Calle, zullen gekoloniseerd worden.

Deze heerlyke vlakke van la Seybouse, zal door het graven van greppen en kanalen, droog en vruchtbaar gemaakt worden. Bona is het eerste bouwland der kolonie, en men herinnert zich, dat de Afrikaansche commissie zoo zeer door deszelfs gunstige gesteldheid getroffen was, dat zy voorgesteld had, den zetel van het bewind onzer kolonie derwaarts over te brengen.

PARYS, Donderdag, den 9 Nov.

In den *Moniteur*, leest men:— Versecheiden dagbladen onderhouden het publiek over de ongelukken, welke de cholera in Afrika onder de geleeders onzer armee zoude hebben aangerigt. Te Bona heeft de geesel schier geheel opgehouden, en te Konstantine, alwaar hy aanvankelyk met eenig geweld had gewoed, was by volgens de jongste berichten snel afnemend. Het is ongelukkig maar al te waar, dat de Generaal Caraman, ten gevolge van eenen aanval des cholera, is overleden. Wat den Generaal Perregaux betreft, deze is slechts lydende aan de zware woede, welke hy ter zyde van den Geraal Damremont bekomen heeft.

EXTRACTEN UIT PARTICULIERE BRIEVEN.

Eindelyk is men in bezit van al de documenten, betreffende het innemen van Konstantine. Het laatste rapport van den Generaal Valey is, even als de vroegeren, een voorbeeld van die edele eenvoudigheid, welke zich zoo schoon aan de ware heldendeugd paart. Niet dat het beroemde legerhoofd geen recht aan dat leger laat wadervaren, hetwelk behalve deszelfs eigenlyken vyand, de hinderpalen van een gevaarlyk klimaat heeft moeten overwinnen, en in geweldig sterke wallen had bres te schieten; maar de toon op welken hy het doet, verhoogt, door de afwezigheid van alle opgesmuktheid, nog de waarde dier lofspraken uit den mond van eenen man, die sints lang in belegeringen en veldslagen ervaren is.

De legitimistische dagbladen komen heden er voor uit, dat Don Carlos besloten heeft in Navarra terug te keeren, maar zy voegen er by dat des Pretendents verby in die provincie van geen zeer langen duur zal zyn, en dat hy weldra weder aanvullender wyze zal aeggen. Volgens die bladen zoude Karel V. (zoo noemen zy hem) talryke rekruten uit de bevolkingen der binnengewesten van Spanje zyn gaan ligen. Men zoude thans in Navarra zich bezig houden met die rekruten te ekwipieren en hen in de wapenhandel te oefenen.

Een inwoner van het dorp Laudun in het departement du Gard, werd in 1820 voor eenwig tot de galeijen veroordeeld, als zyne schoonzuster, de moeder van versecheiden kinderen, vermoord te hebben. Ten jare 1835 werd echter zyne straf op nog 12 jaren gevangenis te Rennes verzacht. Maar thans is het bewezen, dat deze ongelukkige geheel onschuldig is. Het was veelde man der genoemde vrouw zelf, die haar had vermoord; de kinderen hadden het toegezien, doch zoo lang hun vader leefde, het geheim bewaard. Toen den onschuldig veroordeelde, een grysaard van 76 jaren, zyne vrystelling aangezegd werd, overveldigde hem de blydschap derwyze, dat hy twee dagen daarna overleed.

Uit WENEN wordt dd. 2 dezer, het volgende geschreven: De berigten in de Fransche dagbladen, wegens een huwelyk van den hertog van Bordeaux, met een grootvorstin, dochter van den Keizer van Rusland, doen hier hartelyk lagchen, vooral, omdat daarby gezegd wordt, dat de verlovling den overgang van de Grieksche tot de Katolische kerk zal ten gevolge hebben.

ENGELAND.

Gisteren 6 Nov. heeft er een nieuw toeval in den Tunnel onder den Teems plaats gehad. Eenige minuten voor vier ure in den ochtendstond, by genoegzaam hoog water en hoog ty, brak de rivier weder eensklaps in den gang en vervulde den geheelen Tunnel. Alle voorzorgen tegen zulk een onverhoopt geval waren genomen; hetgeen het leven aan 70 menschen gered heeft. Een arbeider, echter, die niet in tyds het schild schynt te hebben verlaten, is verdrinken.

LONDON, Woensdag, 8 November.

De nieuwe doorbraak in den Tunnel, is opmerkelyk, vermits dezelve horizontaal is, terwyl de vorige alle perpendicular waren, en thans de geheele Tunnel in den tyd van vyf minuten is gevuld geraakt. De ingenieurs en werklieden hopen, dat de Tunnel spoedig deze instrooming weder zal te boven zyn gekomen; welke vooral aan de jongste stormen en de krachtige werking van de getyden op de bedding der rivieren moet toegeschreven worden. Men wil echter, dat door het binnenkomende water de aardlagen, welke bewerkt moeten worden, geschikter daartoe worden. Ongelukkig echter, dat deze verbetering telkens door menschen-leven gekocht moet worden; het verlies daarvan zou echter gewisselyk steeds veel aanzienlyker zyn, zonder de voorzorgen, welke de wakere hoofd-ingenieur Brunel neemt.

Op de landgoederen van den Engelschen adel, zien wy nog soms tooneelen, uit welke de glans, de rykdom en de magt der Engelsche aristocratie blyken, en die ons in de middel-eeuwsche tyden verplaatsen, toen de baron, door zyne leenmannen omringd, op zynen burg onafhankelyk als een Koning heerschte. Zulk een tooneel wordt door den *Aberdeen Herald* voorgesteld. Donderdag 5 November, dus verhaalt dit blad, werden door Lord Haddak, oudste zoon van lord, Aberdeen, die op dezen dag was meerderjarig geworden, een 1000 tal gasten op zyn landgoed onthaald. Eene, 180 voet lange en 34 voet breede tent, was op eene heuvelhoogte opgeslagen, en daarin waren de tafels voor de gasten gedekt. 500 Pachters kwamen door een muzykkorps begeleid, van Metblu naar Haddakhouse, in eenen trein te paard aangereiden; by de aankomst van den lord, werd een in battery gesteld geschut losgebrand, en de lord zelf met de uitbundigste toejuiching ontvangen.

LONDON, Zondag, 9 November.

Onze Torybladen, en inzonderheid de *Morning Post* en *Standard*, laten zich met veel wrevel over het gelukken van den togt naar Konstantine uit. Het eerste der genoemde bladen, herinnert te dezer gelegenheid op nieuw, aan de beloften tot het ontruimen van Algiers, die zwoel de ministers van Karel X., als die van Lodewyk Philips vroeger aan Engeland zouden hebben gedaan, en weidt uit over de onberekenbare nadeelen, die de voortdurende vestiging van de Franschen op de Afrikaansche kust, aan den Engelschen koophandel zou kunnen berokkenen. Dit blad meent, dat Lord Palmerston beter deed, het vestigen van eene Fransche kolonie in Afrika tegen te gaan, dan zich in de Spaansche zaken te mengen.

London, Woensdag 1 Nov.

Dezer dagen heeft te London een allerboost weergheerscht. De rukwinden hebben op den Teems, waar de te digt open geankerd liggende schepen met geweld tegen elkander aanstieten, groote verwoestingen te weeg gebragt. Vele schepen zyn zwaar beschadigd, de stoombooten, de kleinere vaartuigen en de groote koopvaardyschepen hebben allen, minder of meer, in den morgen van den 27, schade geleden.

Uit Portsmouth wordt dd. 27 October geschreven: Heden morgen tusschen 6 en 7 uren is aan boord der *Colonist*, West-Indie vaarder van nagenoeg 450 tonnen-last, eene Londonsche lading in hebbende, brand uitgebarsten. De bemanning is te Portsmouth aan wal gekomen, maar het schip en schier de geheele lading zyn verloren. Ten tien uren was het schip in eene digte vlammeende massa herschepen. Het verlies is, zegt men, op £50,000 te begrooten.

Guilddhall, waar de Koningin op den 9 November, door den lord-major en de sberis zal onthaald worden, is een gebouw, in hetwelk, nadat sedert den jare 1501, door sir John Shaw, daaraan eene kerk gebouwd is, alle groote feestmaaltyden gehouden worden. Deszelfs ruimte is toereikend om 7000 personen te ontvangen; de zaal is 152 voet lang, en 50 voet breed, 55 voet hoog en hare muren zyn 5 voet dik. By het gastmaal, in Juny 1814, aan den prins-regent en den vreemden monarchen gegeven, heerschte eene zoodanige weeldepracht, als met geld en vernuft slechts mogelyk aan te brengen is. Er werd in vaatwerk gediend, waarvan de geldwaarde meer dan £200,000 sterling beliep, en de kosten van het gastmaal bedroegen £25,000 sterling. Zeventig jaren zyn verlopen, sedert een Koning van Engeland, den feestdich van eenen lord major met zyne tegenwoordigheid heeft vereerd, ook is het verschil der kosten van de drie laatste gehouden koninklyke maaltyden opmerkenswaardig. In het jaar 1727, at George II, met zyne gemalin by den lord-major, en het gastmaal kostte £4889 sterling. In het jaar 1761, werden George III, zyne gemalin en de leden van het koninlyk gezin door den lord-major onthaald, en de kosten bedroegen £6898 sterling 5s. 4d. terwyl de kosten van het banket, door George IV destyds Prins-Regent, en de vreemde monarchen bygewoond £25,000 sterling beliepen. By iedere dezer gelegenheden werd, zoo heette het althans, de grootste spaarzaamheid in acht genomen, en men is nu zeer nieuwsgierig, te vernemen hoe hoog de kosten van het aanstaande feestmaal loopen zullen.

ENGELANDS RYKDOM.

De *New-York Spectator*, geeft volgender wyze de Amerikaansche meening nopens Englands rykdom te kennen:

Hier te lande heerscht algemeen de waan, dat de rykdom van Engeland alleen uit deszelfs handel ontspruit, en van den handel afhankelyk is. De invloed dezer groote misvatting vertoont zich in vele onzinnige vermoedens met oppzigt tot de werking, welk onze commercieele en finantieele bezwaren op de gesteldheid van dat wondervolle kleine eiland zullen te weeg brengen. De waarheid is, dat Englands kooplieden, met al hunne groote kapitalen, en by de groote uitbreiding hunner zaken, toch nog slechts een klein gedeelte van den in het land bestaanden rykdom bezitten. Men werpe b. v. een blik op de geheele klasse der *squires* (de eerste waardige na den ridderstand), op de duizend duizenden der grondeigenaars (*Country-gentlemen*) met hunne comfortabele inkomsten van £3,000, 5,000 of 10,000 jaarlyks, die volstrekt alleen uit hunne landgoederen ontspruiten, en voorts ook op het vervaarlyk groot vermogen des adels. Men begroote het

onmetelyk beloop van den, in het land aanwezigen, uit goud en zilverwerk, en juwelen bestaanden, schat, indien trouwens die schat voor begroting vatbaar is! By een enkel gastmaal te London 19 Juny, j. gegeven, prangden gouden en zilveren tafelserviezen, ter waarde van een miljoen en vyf maal honderd duizend dollars, (3,750,000 Nederlandsche Guldens) het eigendom van den Hertog van Wellington! Deze beroemde man zoude, alleen door het weggeven zyner borden, schotels, terrines, vazen en kandelabras, de drie in London gevestigde groote Amerikaanse huizen, uit hunne verlegenheid hebben kunnen helpen zonder zyn inkomens eene penning te verminderen! Er zyn voor het minst, in London, 50 adelyke dames, ieder van welke, alleen door opoffering harer kleindien, de Heeren Broun & Comp, zouden hebben kunnen redden.

Zonder de juwelen der kroon in rekening te brengen, lydt het geen twyfel dat alleen in London aan goud en zilverwerk, en juwelen eene waarde van 200 miljoenen dollars (500,000,000 nederl. Guldens) aanwezig is, waarbij dient geteld te worden, dat, hoe magtig ook London zy, de rykdom des koningryks, in gewerkt goud en zilver, als behalve in de hoofdstad vereenigd is. Eene ontzettende groote hoeveelheid ligt in de kasteelen en landhuizen van den adel, als byv. in Alwick, Blenheim, Chatsworth, Belvoir, Woburn Abbey, Bowood, en in honderd anderen verieeld, en wy zouden duizenden van Mansions der grondbezitters, met welken het land als bezaaid is, met naam kunnen noemen. Voorts denke men ook aan de bibliotheken en galleryen, aan de groote en niet mogelyker wyze te schatten verzamelingen van schilderyen, standbeelden, en andere kostbare kunstgewrochten aan welke geen land der wereld ryker is. De geheele handelsrykdom, is slechts een item in Englands rykdom, en wel een bloot item van betrekkelijk nietige waarde; de non-betaling onzer schuld, die Gode zy dank, binnen kort zal betaald zyn, wel verre van aan de welvaart des Koningryks een doodsteek te geven, zoude nauwlyks gevoeld worden, en schier niet ter sprake komen, ten ware, dan om voordeel te geven aan de spotters, die van tyd tot tyd tegen de republikeinsche goede trouw en eer, uitgebraamd worden. Het vermogen van eenen Hertog van Bedford, van eenen Hertog van Northumberland, of van eenen Hertog van Devonshire, zoude alleen de geheele schuld uitleiden, zonder dat buiten zyn Lordschap, eene menschelyke ziel, er een penny te armer door werd.

SPANJE.

Particuliere brieven van de grenzen melden, dat de dispensatiën voor het huwelyk van Don Carlos, met de prinses de Beira, sedert meer dan veertien dagen zyn uitgewisseld, en dat de Pretendent tegen den aanstaanden St. Karelsdag, ook dien van zyn naamfeest, ter gelegenheid van zyne huwelyks-voetvieringen heeft verordend. De legitimisten, niet meer kennende ontkennen, dat Don Carlos te Durango is aangekomen, beweren nu dat zyn terugkeer in Navarra, geen ander doel heeft gehad, dan om met meer luister zynen echt te vieren. Hoe dit zyn moze, zyn verhaaste terugtocht naar Durango, kan niet als eene voor zyne zaak gunstig gebeurtenis worden beschouwd, want, ten gevolge van dien aftogt schynt eene groote aantal zyner soldaten, uitgeput van vermoeijenis, zich aan den vyand te hebben overgegeven. 10 Nov.

Sedert den aftogt der Carlisten heerschen in Madrid wederom blygeestigheid en verlustiging. Men verdryft zich de muizenesten door stierengevechten, die nimmer te voren zoo talryk zyn bezocht geworden; in het amfiteater drongen zich meer dan 20,000 menschen te zamen. Een tot drie malen door eenen wondenden stier gewond paard bezweek eindelyk onder het daverend gejuich der volksmenigte. Ieder stierengevecht brengt aan de stad 35,000 francs in.

PORTUGAL.

De jongste berigten uit Lissabon, zyn van den 30 October en grootelyk vervuld met geruchten over veranderingen in het Ministerie. Het schynt, dat de Heer Oliveira Minister van Financien wordt, doch men wil, dat hy der Koningin zou misrallen. De Miguellistische strooibenden staken weder het hoofd op, doch schenen beter van geld, dan andere benoodigheden voorzien te zyn. De schatkist ondervond steeds de dringendste verlegenheid.

RUSLAND.—DE CIRCASCISCHE OORLOG.

De Petersburger dagbladen deelen thans twee legerberigten mede, van den opperbevelhebber van het Kaukasische armecorps, den generaal Wiljamineff, omtrent den oorlog met de Kaukasische bergbewoners. Die berigten maken gewag van verscheidene bloedige gevechten, by en in den omtrek van Aschilta, waarin beiderzeits met de meeste verbittering gestreden is. Het laatste gevecht, hetwelk den 28 Juny voorviel, duurde ruim 24 uren, onder het vallen van hevige stortregens; de Russen zyn in hetzelfde meester gebleven, maar waren zoo vermoeid, dat zy den vyand niet vervolgen konden. By die gevechten hebben de Russen vooral vele officieren verloren. Dezelve hebben echter ten gevolge gehad, dat verscheidene distrikten zich onderworpen hebben.

Reeds is in der tyd het een en ander uitgelekt, van eene tuschen den Russischen Generaal WILLIAMINEFF, en den aanvoerder der Cirkassiers, gevoerde briefwisseling. Thans leest men in den "Times," de beide volgende stukken:—

Brief, welke op den 28 Juny, van wege den Russischen Generaal, Wiljamineff, aan de Parlementaire der Cirkassiers is ter hand gesteld.

"Gy bezit geen souverein van af de Kaspische-zee tot aan de Anapa; in verachting uwer verbintenissen met de verhevene Porte, hebt gy het Russische grondgebied overweldigd en geplunderd. Indien gy den vrede wenscht te erlangen, moet gy beginnen met ons terug te geven, wat gy ons hebt ontnomen; voorts onze deserteurs en gevangenen uitleveren, en eenen door Rusland benoemden Vorst, erkennen. Al de Engelsen, die u bezocht hebben, zyn bedriegers; gy kunt hunne woorden niet gelooven; zy willen zich van uw land meester maken; maar het is oneindig beter dat het door Rusland dan door Engeland bestuurd worde. Indien gy bewilligt om alle gemeenschap met Engeland, Frankryk en de overige Europeasche Mogendheden te laten varen en getrouwe onderdanen des Keizers te worden, zult gy den vrede kunnen verwerven. Wat begint gy? Weet gy dan niet, dat wanneer de hemel viel, Rusland denzelven op zyne bajonetten zoude kunnen schragen. De Engelsen mogen goede werktuigkundigen, goede arbeiders wezen, maar Rusland alleen is magtig; nooit heeft eenig land hetzelfde ongestraft den oorlog aangedaan. Het heeft de verbanning verkregen van uwen gezant te Konstantinopel; en wanneer Engeland niet eenen enkelen persoon heeft kunnen ondersteunen, hoe zal het dan eene gansche natie kunnen ondersteunen en beschermen? Sapor Bey is aan ons overgeleverd, indien Engeland gedacht had in die zaak zich te kunnen mengen, zoude het onzen Ambassadeur te London daarover hebben onderhouden; maar

het heeft niets gedaan, want de waarheid is dat de Engelsche die naar uw land zyn gekomen, zich slechts om hun eigen belang, derwaarts hebben begeven. Rusland is de magtigste natie. Verlangt gy vrede, alsdan behoort gy wel overtuigd te zyn, dat er slechts twee magten bestaan: God in den hemel, en de Keizer van Rusland op aarde. Wilt gy vrede, geeft ons dan terug, wat gy ons hebt ontnomen, en erken geen anderen Heer dan den Keizer. Al onze gevangenen en deserteurs moeten aan ons uitgeleverd worden, en wanneer wy eenen Gouverneur by u sullen instellen, zult gy onvoorwaardelyk gehoorzaamheid aan zyne bevelen moeten schenken. Voortaan zult gy, wanneer de Russen u komen bezoeken hen behoorlyk ontfangen, en hen van alles verschaffen wat hen dienstlyk mogt kunnen wezen. De Russische reizigers zullen by u huisvesting en voedsel moeten vinden, en met dezelfde achting als uwe aanvoerders behandeld worden. Ik herhaal het, de gevangenen moeten aan my worden uitgeleverd, en byaldien dezer dagen nog andere in uwe handen mogten zyn gemaakt, moeten zy inszelyks uitgeleverd worden. Wy willen en wy zullen gaan, verwaarts het ons behaagt, fort en oprigten daar, waar wy zulks goedvinden, en gy zult ons al de daartoe benoodigde arbeiders en bouwstoffen leveren. Indien gy weigert u te onderwerpen, zal uw land u ontroofd en gy zelve met de uiterste gestrengheid behandeld worden. Gehoorzaamt derhalve aan myne instruktien. Gy behoort te gelooven hetgeen wy u hebben gezegd, en in dat geval zult gy met zachtheid behandeld worden; in het tegenovergestelde geval hebt gy uzelve te beschuldigen, wanneer uwe valleijen te vuur en te zwaard verwoest en uwe bergen tot stof vernorzel worden. Gehoorzaamt, en alsdan zult gy uwe bezittingen behouden. Zoo niet, zal al wat gy bezit, zelfs uwe wapenen, u ontnomen en gy zelve tot slaverny gedoemd worden." Generaal WILLIAMINEFF.

Antwoord der Cirkassiers, (van dezelfde dagteekening).

Aan den grooten Keizer Nicolaas, en aan onzen vriend, zynen getrouwen Generaal en dienaar, onze groet.

"Wy hebben volkomen begrepen al hetgeen gy van ons hebt verlangd. Gy zyt een Russisch Generaal, en, God zy geloofd, wy zyn getrouwe Muzelmannen. Onze profet heeft ons bevolen ons van liegen te onthouden; wy gehoorzamen hem. Sedert tien jaren hebben wy oorlog tegen u gevoerd, en het het heelaal is getuige, dat wy geene vrienden zyn. De eerste der monarchen, de Koning van Engeland, heeft ons gelast te schrijven. Van alle volkeren onder den hemel is het Engelsche het grootste en het magtigste. Het is de andere altyd eene schrede vooruit, en het bedriegt zich nimmer. Hoe durft gy, dat volk van valsheid betichten? Wy weten, dat toen Frankryk Egypte overweldigde, en de Mammelukken aantastte, de Franschen door de Engelschen werden verdreven, die alzoo de erkentelykheid der Cirkassiers tot belooning verwierven; van dat tydstip af aan zyn wy de vrienden van Engeland gebleven. Engeland heeft ons nooit verraden; het is ten allen tyde de beschermer der Muzelmannen geweest. Het kent onzen tegenwoordigen toestand en het zal ons te hulp komen. Langs de geheele Kaspische-zee, hebben wy vrienden als broeders. Wy schrijven u heden uit naam van allen, en wy schrijven de waarheid. Allen vereenigd zynde, kunnen wy de verzekering geven, dat niemand ons grondgebied zal overweldigen. En aangezien de Cirkassiers u nimmer hebben beleedigd of eenig kwaad aangedaan, hopen wy, dat gy de vestingen zult slechten, welke gy in dit land hebt opgerigt, en dat gy tot achter den Kuban terug trekt. Alsdan zullen wy met u kunnen onderhandelen, en zullen wy ons weerkeering van alle beleediging onthouden. Geloof niet, dat wy u deze regels schrijven uit angst; wy doen dit slechts uit gehoorzaamheid jegens Engeland, aan welks gezag wy thans zyn onderworpen. Wilt gy onze woorden geen geloof schenken, handel dan naar uw goeddunken, maar onthoud u ons verder brieven te schrijven, want wy willen geen meer lezen. Maak u geene hersenschimmen met te denken, dat wy uit vrees voor uwe bajonetten, het tegenwoordige schrijven, zyt verzekerd, dat wy tot dezen stap geene andere drangredenen hadden, dan onze gehoorzaamheid jegens het Britsche gouvernement. Overeenkomstig de bevelen des Konings van Engeland, wenschen wy alle mogelyke gemakken te verschaffen aan degenen, die op onze kusten komen handel drijven, het is daarom, dat wy uwe fortresses zoo spoedig doenlyk verlieten geslecht te zien.

Gy spreekt met te veel trotschheid, met te verklaren, dat zy ons land zult verdelgen; zulk eene taal woegt alleen den Almachtigen. Gy verbeeldt u in uwen hoogmoed alles te kunnen doen, wat gy goedvindt, maar alhoewel wy slechts een klein volk zyn, zullen wy, door de genade Gods en de bescherming van Engeland, ook u weten te keeren. Indien gy meent op den heden door ons aan u gedanen voorslag te moeten antwoorden, zend dan uw antwoord aan het Engelsche Gouvernement, aan welks beschikkingen wy ons onderwerpen, zoo niet, schryf ons dan niet verder en zet den oorlog voort. Denk niet dat wy u schrijven uit vrees voor uw geslacht en buskruid; wy doen zulks eeniglyk op last van Engeland; en wanneer het mogt gebeuren, dat wy gebrek aan manschap ondervonden, zouden wy, liever dan ons onderwerpen, onze vrouwen het ligchaam openryten en de kinderen wapenen, die nog niet geboren zyn."

DUITSCH POST.

Uit Konstantinopel wordt dd. 11 October, onder anderen het volgende geschreven:

Laatsleden Zaterdag kwam de Hertog van Saksen-Weimar met zynen zoon hier per stoomboot aan.

De reeds vroeger hier gearriveerde Aarts Hertog Jan van Oostenryk, heeft eene audientie by den Sultan gehad en is met de meeste onderscheiding ontfangen; de Groote Heer verzocht hem naast zich plaats te nemen, eene eer die nog niemand is ten deele gevallen, en onderhield zich vervolgens gedurende een uur met Z. Keizerl. H.; daarna werd het meer dan dertig personen tellende gevolg van den Prins aan den Sultan voorgesteld. Den volgende dag gaf Hoogstd. ter ere van den Aarts Hertog een gastmaal, waarbij ook de Hertog van Saksen-Weimar, de beide Pruis. Prinsen en een veertigtal hooge Staatspersonen tegenwoordig waren, waaronder verscheiden vertegenwoordigers van vrome Mogendheden. Voordat men zich aan tafel zette verscheen de Sultan in het gezelschap, onderhield zich lang met den Oostenrykschen Prins, en verwyderde zich daarop, aangezien het hem naar Oostersch gebruik verboden is, zelfs met een lid zyner familie het middagmaal te nemen. Gedurende het eten stond de Aarts Hertog Jan op, en drook op de gezondheid van den Sultan, en den Keizer van Oostenryk, waarna ook de zyne en die van al de Souvereinen werd gedronken, wier ambassadeurs aan tafel zaten. Na afloop van den maaltyd verscheen de Sultan andermaal, en zeide onder anderen dat hy door deze met Oostersch hofgebruik strydlige ontvangst eeniglyk een bewys had willen geven van zyne innige vriendschap en hooge vereering jegens den Aarts Hertog en diens doorluchten neef, den Keizer van Oostenryk.

Uit Berlyn wordt d.d. 28 October geschreven:

De audientie welke de Prins August van Pruisen by den Sultan gehad heeft, is, zegt men, hoogst belangryk geweest. De Prins, een statig man, die reeds alleen door zyn uiterlyk voorkomen eerbied wekt, is door den Groote Heer, terstond na de eerste begroetingen, verzocht geworden, zich neder te zetten, iets, wat tot dusverre, zegt men, nog nimmer in het byzyn van de ryks grooten heeft plaats gehad. Nadat nu, naar Oostersch gebruik, verscheenen toegediend waren, waarbij ook natuurlyk pypen en tabak niet ontbraken, onderhield zich de Sultan met groote belangstelling zoo wel over de organisatie der Pruisische krygsmagt als over de manoeuvres by Wosnesensk, welke de Prins had bygewoond. Zyn togt over de zwarte zee geeft hier nog altyd stof tot vele gesprekken, daar dezelve inderdaad met vele gewaren was verbonden. Gedurende den storm vloeg een zeevogel, zoo als deze zeer dikwerf by orkanen naar schepen henen vliegt, vlak op den muits van den Prins neder, en dit werd door de zeelieden als een gunstig omen aangezien, zoo als het dan ook werkellyk zich betoond heeft te zyn.

ZONDERLINGE INVAL.—Niet zelden leest men in de opeelyke dagbladen Advertentien ter waarschuwing van het Publiek, om dezen of genen, b. v. eenen loszinnigen zoon, geen krediet te geven, vermits men niet voornemen is, de door hem gemaakt wordende schulden, te betalen. Zulk eene waarschuwing, echter, tegen zichzelf te Advertentien was nog wel, buiten Engeland, niemand van gezonde zinnen ingevallen. Zeer onlangs las men in een dagblad van Manchester, de volgende waarschuwing: "Hiermede heb ik de eer aantekondigen, dat indien iemand, na deze openbare bekendmaking, my ondergeteekende voor meer dan een shilling borgt, ik vastelyk besloten heb, hem nimmer te betalen, of te doen betalen." (Get.) Thomas Spencer."

NATUURKUNDIGE BYZONDERHEID.

Waterval van Tequendama, * door den Heer FRANCIS LAVALLEE, Vice-Consul van Frankryk, op het Eiland Cuba, † medegedeeld door J. VAN WYK, Roeld. zoor.

Deze wonderbare Waterval van de rivier Bogota, in de republiek Nieuw-Grenada, in Zuid-Amerika, is een van die groote verschynsels der Natuur, waarvan men geen genoegzaam algemeen denkbeeld heeft, en die echter eene voorname plaats in de Aardrykskundige berigten verdienen. Het gezicht van denzelven is verheven en al de genen, die denzelven bezocht hebben, zyn stom van verwondering over dit grootst uoneel teruggekeerd, hetwelk slechts 6 of 7 uit van de stad Bogota en digt by het dorp Suacha zich vertoont.

Wanneer men van Watervallen spreekt, stelt men altyd dien van Niagara in den eersten rang; zijnde deze voorkeer is meer het gevolg van vooronderstelling, dan van vergelyking. Het is waar, de Waterval van Niagara moet zoo wel om de groote massa waters, die nedergestort wordt en het meer Ontario vormt, als om zyne reusachtige uitgebreidheid, als een der grootste Natuurwonderen van onzen bol worden aangezien; maar zoo de groote waarde van een' Waterval in deszelfs hoogte bestaat, is er een ontzagglyk verschil ten voordeele van dien van Tequendama, daar hy vyfmalen hooger is, dan die van Niagara.

Deze Waterval is een der merkwaardigste van den aardbol, en waarschynlyk de byzonderste in zyne soort, zelfs in dit gedeelte der aarde, waar de natuur zich steeds in reusachtige en wonderbare vormen vertoont. Wanneer men op de hoogste plaats gekomen is, ziet men het land bedekt met ontzagglyk groote boomen en onderscheidene soorten van uitmuntend schoone heesters. Een lang en kronkelend pad geleid door een donker bosch, tot digt by den rand van den afgrond. De rivier, die in het eerst over eene weinig hellende vlakke heenloopt, wordt hier nauwer en vormt een diep beken, dat niet boven de 45 voeten breed is.—de beide oevers dezer gracht zyn bedekt met boomen, tusschen welke de stroom, sterker geworden naar mate van derzelve vernauwing, heenloopt. Aan den rand der diepte gekomen, verbeelde men zich die ontzettende massa waters die met eene ontzagglyke kracht en een verschrikkend geraas in eene ronde kom, door stevige loodregte rotsen omringd, ter diepte van 750 voeten nederstort.

By het begin van den val dezer ontzettende massa waters, vormt het eene soort van boog, die een blinkend aanzien heeft; een weinig lager vertoont hy eene oppervlakte met schuim bedekt, en by deszelfs einde ziet men haar onder de gedaante van duizenden busvormige stralen, die zich als eene menigte brandende pylen vertoonen. De verscheidenheid van deze waterdoppelen, even schoon als byzonder, volgt uit de verschillende zwakte-kracht en de spoedige verdamping, die het water ontlaagt, alvorens den grond te bereiken. Het geluid, dat de val van dit uitgestrekte ligchaam veroorzaakt, is verschrikkelyk, en uit de oppervlakte, van den afgrond verheffen zich dikke wolken van damp tot eene aanzienlyke hoogte, welke zich met den dampkring vermengen en hierdoor in hunne opsteging de schoonste kleuren van den regenboog vertoonen.

Er zyn verscheidene waarnemingen gedaan, om eenige bepalingen te verkrygen, omtrent de ontzagglyke kracht van dezen Waterval; meer dan eens heeft men eenen stier ter genoeg in den stroom gejaagd, dat hy werd medegesleept en men heeft nimmer iets van hem teruggevonden, dan eenige stukjes van zyne beenderen.

Het schynt, dat de Natuur hier al hare schatten heeft uitgeput, om den omtrek met de bekoorlykste en verwonderlykste voorwerpen te verfraaijen, ten einde hierdoor den indruk van dit groote werk des te sterker en treffender te maken. Niet alleen wordt de naaste omtrek van den stroom door reusachtige boomen beschaduwed, en met heesters, die met verschillende bloemen pryken, versierd, maar de rotsen, die met voordacht daar geplaatst en door bekwaame betels uitgehouwen schynen, de vogelen van allerlei soort, die door hun welluidend gezang de zinnen betooveren, een somber en bergachtig verschieft, eene zachte lucht, zeldzaam in deze streken, het gezigt der rotsachtige wanden van dezen afgrond, met duizende planten bedekt en eene ontelbare menigte van, op eene byzondere wyze, verschillende waterstralen uitschietende, met een woord alles schynt zich te vereenigen, en den beschouwer in eene soort van verrukking te brengen en hem gewaarwordingen, even aangenaam als moeyelyk te beschrijven, te doen gevoelen, en den grooten indruk, welke dit wonderdelyk schouwspel verwekt, te vergrooten.

Indien de wegen in de Staten van Zuid-Amerika even gemakelyk en wel ingerigt waren, als die van de Noord-Amerikaansche Staten, hoe vele reizigers zouden den Waterval van Tequendama gaan zien, zoo wel om eene pryzenwaardige nieuwsgierigheid te voldoen, als om de heerlyke luststreek der Cordillera's van Nieuw Grenada te genieten.—*Jup. & de Courant, 2 Augustus 1847.*

* Tequendama is een voornaam landgoed op de hoogte vlakke by dezen val.

† Uit het Bulletin de la Société de Géographie, No 34, October 1836.

THE
ZUID-AFRIKAAN.

CAPS TOWN, FEBRUARY 16, 1838.

It is the duty of the Legislature of every country to take particular notice of the signs of the times—to mark exactly the various changes which take place in the community entrusted to its charge, and to regulate and execute its measures accordingly. Such a line of conduct is not only wise, but also praiseworthy, and has the general tendency to promote the happiness of the Subject, inspire him with confidence, and instill in him a willing obedience to its commands,—whilst a contrary treatment leads to nothing but dangers, estranges the Subject, renders him stubborn, and drives him not unfrequently to a despair which leads him to bid farewell to his altar and his hearth, to wander as an exile in foreign climes rather than to see himself disappointed in his lawful expectations.

The signs of our times, and the important changes which are long to take place in our community, demand from our Legislature a more than ordinary attention. The fact that a system of the worst vagrancy has been exercised in this Colony with impunity for a considerable period, notwithstanding the repeated complaints and the serious remonstrances of our suffering Agriculturists, especially in the more distant Districts, has, among other reasons, caused a number of them to adopt the resolution of also forsaking their altars and their hearths, to seek in the barren interior of South Africa that rest and security which they sought for in vain under the mighty sceptre of Great Britain, and which resolution has now become so general, that it threatens the whole Colony with ruin and destruction, without its being followed by any measures on the part of the Legislature, to put a stop to the evils complained of, and to give ear, without further delay, to the voice of the people, in this case supported by necessity, by enacting an efficient law against vagrancy.

It is true that such a legislative enactment would not agree with the views of that blind philanthropy which now animates England's Ministers, and the mass of the English people; the first named merely giving ear to the malicious suggestions of a contemptible anti-colonial faction, will hear nothing which has even the least appearance of infringing on the rights of their favorites,—the colored sons of South Africa;—but let us keep in view that the force of truth is great, and that, united with facts, it seldom fails of its mark, even in cases wherein the blind enthusiast, meditating in secret except in his whimsical speculations, positively refuses to give ear to it.

This circumstance cannot, therefore, be the only excuse of our Legislature in the present state of affairs. It would be too dishonorable and disgraceful for them,—and then, as then only, the Colonists may acquit them from the blame of indifference in this instance, when they shall have the unenviable proofs before them, that they have left nothing undone on their part to attain that desirable end, the establishment of a wholesome Vagrant Law, in spite of all opposition which may be made against it by the well-known enemies of the Colony. We cannot however deny, that an attempt thereto, made some years since, has failed, owing to the opposition of these disturbers of our peace; but perseverance must now, more than ever, be our motto, and will make us triumph eventually.

This is, however, not the only subject deserving the attention of our Legislature. Three years of the apprenticeship of our late Slaves are already at an end,—the short remaining period will also terminate imperceptibly, when a change will be brought about in our community, whereby upwards of 35,000 men, who from their youth have been accustomed to discipline and labor, will be let into the world as free people, and this at a period when the services of the greatest part of them, will be required the most; a refusal on their part to perform the duties, then falling in, will cause a failure of the whole Colony. And will it cause surprise that we look forward to this with anxiety, when we take into consideration that steps have hitherto been taken towards the establishment of a Vagrant Law to prevent it, or perhaps by far the best of those people, from rendering themselves unhappy by idleness and vagrancy, and from plunging the Colony in misery, by refusing to gain an honest livelihood by industry?

At the close of the first Proclamation, relative to the abolition of Slavery, published in this Colony, Colonel WARD, the then Acting Governor and Representative of His Majesty, gave a public assurance, "that the Slave Proprietors might rest assured that long before the period of the expiration of apprenticeship other laws would be enacted, having in like manner for their object the prevention and punishment of idleness after that period, and for securing a sufficiency of laborers in this Colony, by compelling not only the emancipated Apprentices to earn an honest livelihood, but also those who, being capable of doing so, might be inclined to lead a idle and vagrantizing life." What have become of these promises and assurances? Not one iota thereof has hitherto been fulfilled on the part of the Government, and no line can be found in our Colonial Code of Laws, to the fulfillment of these assurances.

With regard to the Colonists, they have in every respect complied with their so-called obligation. Notwithstanding the greatest sacrifices, the most vexatious laws, and the loss of two thirds of the appraised value of their property, they have zealously and timely co-operated in the accomplishment of the great plan, to rid the Colony for ever from the "stain of slavery." And what have they received in return for all this from the mother country? Nothing else, except, as we have said before, empty promises—the loss of two thirds of their property, vexatious laws, and what puts the seal to all—the destitution of the Colonial Minister, who, lending his ear to the Anti-Colonial party, only espouses with a blind eye the cause of the colored race, and discards the just claims of the Colonists as idle chat.

This sorrowful state of affairs cannot, however, last always—and although the horizon appears to get darker, it does not become us to despair. It is, on the contrary, our duty to continue our applications to the Government for the stated and so necessary legislative enactments. The signs and the occurrences of the present times must add weight to our request, and render void all opposition. The desertion from the Colony by the best—the most industrious class of her population—increases rapidly, from want and for the safety of their lives and possessions, as also out of fear for the future, in consequence of the before mentioned great change in the community; this desertion threatens to become so general, that we cannot think without shuddering at the defenceless and altogether impoverished state in which this country will soon be plunged. We may, therefore, well entertain the hope, that our Legislature will attend to these matters, and give ear, without delay, to the prayers of their suffering subjects, in order to prevent further calamities,

regain the lost confidence, and insure for the future a perfect submission to all its measures.

A Correspondent requests us to remind the Wine Farmers at the present approaching vintage of Pontac, to take especial care to bring that article to the highest degree of perfection, and not only to take into consideration the quantity, but more particularly the quality. He states that it is a well-known fact, that several have attended more to the former than the latter, whereby an inferior article has been brought to Market, which has reduced the price, and will gradually lessen the value of our Cape wine in England. The hint, we trust, will suffice, and the interests of the Wine Farmers and Colony not lost sight of.

Original Correspondence.

TO THE EDITOR OF "DE ZUID-AFRIKAAN."

Cape Town, Jan. 31, 1838.

ROAD ACROSS THE CAPE FLATS.

SIR,—Your paper of the 19th inst. contains the reply of His Excellency the Governor to the proposal of the Agricultural Society, and the Shareholders, in the projected High Road across the Cape Flats and Downs, on which I take the liberty to make a few remarks:—

The request of shareholders to sell the lands in the Downs, is totally impracticable, as farmers residing at a distance would thereby be foreclosed from bringing their produce to the market. Of what use is a hard road to them, without pasture for their cattle? For example: where can a farmer, who wishes to come to market over Sir Lowry's Pass, find sufficient pasture for his cattle, from Palmiet River until he reaches the Downs? and still less those who come over the Franschhoek; for where does the cattle find anything to satisfy their hunger from the Franschhoek Mountains to this side of Saxonburg, but in the Downs? which, in my opinion ought not to be occupied. What will it avail the farmer if he must, by coming a few hours sooner to market over a hard road, expose his cattle to starvation?

The Agricultural Society offers from £30,000 to £50,000, under security of Government debentures, bearing interest, in case Government will undertake to make the road. If self interest be only consulted, and no care taken whether or not the farmer be burthened with additional taxes, the spending of considerable sums of money may cause a large amount of interest, which, in conjunction with the repairs of the road and bringing up of capital, will create an enormous toll.

The following is a calculation of the probable costs, which, by a simple and attentive administration, will answer the object in view, and whereby the work may be completed within the space of three years:—

20 Carts and Harness, at £30 0 0	£600 0 0
45 Draught Horses, at 11 5 0	450 0 0
Forage at 9d per day, for 3 years	1642 10 0
25 Wheelbarrows, at 1 10 0	37 10 0
Tools & repairs pr. annum, 100 0 0	300 0 0
100 Laborers at 1 10 0 per month, 3 years	5400 0 0
Victuals for ditto, 9d. per day	4117 10 0
4 Buildings for Horses and Laborers	300 0 0
Overseer and 2 Assistants, Horses, &c., per annum £500	1500 0 0
	£14,447 10 0

Forage having risen in price this year, it may be calculated at £15,000; no more is required for the work. 75 Laborers would be sufficient.

At the Carts, ...	20 men.
Ditto Wheelbarrows, ...	25 "
To loosen Gravel and repair the Road, ...	30 "
	Total 75 men.

That the above calculation may dissipate all fears, and the work commenced within a few months, is the wish of

A FRIEND TO IMPROVEMENTS.

(Extract of a Letter from Cradock, 22d Jan., 1838.)

"I wish to make you acquainted with the depredations of the Caffers from the 1st of December last to this date, in the vicinity of my farm, and for the correctness of which I hold myself responsible:—

"On the 1st of December, while the herd of Piet Venter, at Eiland's River, was collecting his master's cattle in the field for the purpose of driving them to the kraal, eleven head were separated from the rest, and driven off. The spoor of four Caffers were clearly traced, following those of the cattle, to the Kei River, but as no redress is ever obtained by applying to the "Diplomatic Agent," the circumstance was not even reported to him. On the same night the sheep kraal of Piet de Wet, residing on the farm "Schaapenkraal," was broken open by two Caffers, who successfully carried off four lambs. On the 8th of December Jan Marais, residing at Rondel, lost 9 yearling calves; the same day Isaac Potgieter, at Tarka River, lost 13 yearling calves. On the 28th the same Potgieter lost three saddle horses; the spoor of two Caffers were distinctly traced from the spot whence the horses had been taken, but owing to the stony nature of the country, the pursuit was abandoned. On the 8th of January last two Caffers took from the herd of Field Cornet C. Van Wyk, at Eiland's River, a troop of 300 lambs; immediate pursuit was, however, made, and the property recovered, but the robbers escaped. On the 19th January S. De Beer, at Bosch Fontein, lost four cows with calves; the spoor of two Caffers was clearly traced on those of the cattle to within a short distance of the Kei River, where the pursuit was discontinued in consequence of heavy rains.

"Parties of two and four Caffers are daily wandering about the country with passes from the "Diplomatic Agent." Is not this giving the people an inducement to steal? It is true they are not armed with *astegais*, but with a far more effectual weapon—a pass from the Diplomatic Agent! and which is a better safeguard to them than all their weapons. When any of these people are found wandering about the country, and are stopped, a pass is immediately produced; and we are thus obliged to see them watching their opportunity, on our own property, to murder and to plunder. I assure you, that if no alteration takes place soon, we shall ere long have the distress of seeing the few farmers who are still residing in this neighbourhood, abandoning the colony."

Extract of a Letter from Bushman's River, under date 24th January, 1838.

"The Caffer named Karel (the same man who recovered 2 of Van Rooyen's horses,) living on the farm of Cornelis

Kok, in the Zuurberg, took a horse to Field-cornet Buchner, on the 21st inst., belonging to Mr. J. P. Zietsman, and which had been stolen from hence by the Caffers about two months ago. Karel mentioned the name of the Caffer who had stolen the animal, but whether it had run back from Cafferland, or was rode hither by some Caffers who lately paid him a visit, he could not say. Karel says that the moment he has harvested his crop of Indian corn, he will leave this part of the country, as, from the continual robberies committed here, and the number of Caffers wandering about the country, he is fearful he may be blamed for harbouring them. (Cunning rogue!

"On the 13th inst. Field-cornet Buchner, at Quagga's Vlokte, lost his *only* two saddle horses, worth Rds. 300. Buchner offered Karel two cows, if he succeeds in recovering them. Karel says he has no doubt of these horses having been taken into Cafferland, and will do his best to recover them. Such are the petty vexations to which the inhabitants are exposed under the present system,—a system which protects the thief, and ruins the farmer. Well may Ludeman say—"Woe unto thee! O Africa!"

"It is very easy for those who have nothing to lose, or who draw large salaries, to talk about the spoor of cattle being clearly traced into Cafferland. Caffers are allowed to enter the colony with passes, and to disperse themselves among the farmers as friends, by which means opportunities are afforded them of being continually on the look-out, and in carrying off their prey, as is daily the case here. The country is covered with the spoor of cattle and horses, and how is it possible that we can instantly find the spoor of those that are stolen. The consequence is, that our cattle are safe in Cafferland, before we are even aware of their loss. We, who were born in this country, know the Caffers as well as we know the ruinous tendency of the present system, and the manner in which the most palpable circumstances are falsified and misrepresented."

STATE OF THE COUNTRY.

(Extract of a letter from Graaff-Reinet, Jan. 23d, 1838.)

"Andries Pretorius and his party have returned from Port Natal, and are so pleased with everything they saw, that they intend taking leave of us finally in as short a time as will be possible to get their affairs in order. It is pretty certain that a considerable part of our burghers will go with them, and we begin to apprehend that the district will become exposed to the easy prey of our privileged travellers, the vagrants. We have also news from the Winterveld and Middenveld, that more than half the inhabitants have already moved off over the Great River, and that there is very little probability of their returning. Valuable farms are sold or offered for sale in that direction for mere trifles, and where they cannot find purchasers, they will be left to be occupied by whoever may choose to do so. Fears are entertained that as soon as our northern frontiers shall be thus abandoned, hordes of Bushmen, Bechuanas, and other foreigners will close in upon us, and that emigration will soon become general throughout the district.

"The causes of this migration, as stated by the farmers, are many and different; some complain of their slaves having been emancipated upon a pledge of compensation in the shape of which they have only received one third or one-fourth of the appraised value. Others complain that as the laws are at present, they can have no control over their servants, who in consequence have become generally negligent, disobedient, and insolent in the highest degree; that the country is, through the almost universal practice of vagrancy here, so unsafe, that they cannot protect their property; that great numbers of their cattle and sheep are dwindling away from time to time, without their being able to trace where they are gone to. Some again complain that whoever has a colored skin finds ready redress of grievances, true or alleged, both here and in England, whilst the ears of the government seem to be deaf to the complaints of the colonists. That the mode of punishing criminals in this colony is more an encouragement to commit crime than otherwise,—for good and wholesome rations, good lodgings, too much liberty, and little or no more work than they please, is the punishment for convicts; while other prisoners are fed and clothed at the public expense, without any employment whatever. Amongst many other causes for leaving the colony which I have heard them mention, I shall only state one more, and that is,—that in consequence of the late Treaties with the Caffers, they look to it for certain that another and a more destructive war will again break out, and that in such a case no farmer dare venture to go out of sight of his family and property, to assist in the defence of others, and that one after the other must fall, as it is not in the power of government, with all its troops, to protect them; and this seems to me the chief moving spring with the women, who, in many cases where the husband still wavers, never cease to argue the point until the desired consent is obtained.

"I find in Mr. Fairbairn's paper that we may soon expect some emigrants from England to fill up the vacancies made by our farmers! Pray till him to get them sent here forthwith lest they may find those vacancies occupied by the time they arrive by the favorites of the land, who may perhaps be disposed to dispute with them—if not the possession of land—at least that of live stock of whatever nature."

The following extract of a letter from one of the most respectable and opulent farmers, formerly residing in the District of Uitenhage, but now with the emigrants across the boundary, will shew pretty clearly the sufferings which our farmers have had to endure in the colony, and the reasons why many of them are still daily abandoning the colony:—

Sterrenberg Spruit, Dec. 4, 1837.

"The acts of my countryman — was my greatest reason for quitting the Colony. What have the frontier inhabitants not had to endure, from time to time, from the Caffers, and more particularly by the last war, or unexpected invasion? I have served the British Government for many years, in the district of Uitenhage, as a burgher of the country, commencing with the year 1811, to the present period, with the greatest alacrity, and without the least remuneration. I have labored with my hands, and endeavored to bring up my family respectably; and when I found myself in a condition to do so, the Caffer banditti came and stripped me of all, as was the case in 1819, and again in 1834. By the last invasion I only retained 5 oxen and 7 calves, and not a single cow did the Caffers leave me out of 74 milk cows, of the best Fatherland breed, and which were worth Rds. 50 each. What, therefore, have I left after many years of toil and anxiety? Absolutely nothing! My only consolation is, that what has so long been done in the dark, will one day be brought by the Almighty Ruler of Heaven and Earth, to the full blaze of day,—to Him alone belongs the vengeance!*** How does it happen that the greatest vituperation is now lavished upon the poor farmers, by a certain party, for quitting the Colony? Did not the Lieutenant Governor himself tell us that we were at liberty to go? From whence comes it, then, that we are so blamed for doing so?"

CAFFER DEPREDATIONS.

We have received a communication which states, that on the 27th ult. eight head of cattle belonging to Hans Arends, residing near Eiland's River in the Kat River Settlements, were seized in open day, and carried off, by a party of marauding Caffers. They were immediately pursued, and that with so much success, that the cattle were re-captured, and one of the marauders taken. This man was sent a prisoner to Fort Beaufort, where he was examined before the Resident Justice of the Peace, the result of which was, his liberation. We have not heard the grounds on which this decision was founded, and therefore it would be premature to offer an opinion thereon. But it does appear most extraordinary to us that a robber, caught with stolen property, should be permitted to escape without punishment. It is a very rare occurrence to catch the marauders when on these expeditions, and it becomes therefore a matter of the greatest importance that this case should be narrowly looked into. At present it appears to us, like all our frontier policy, a direct encouragement to the plunder of the colonial farmers.

POSTSCRIPT.

Extract of a letter from Somerset, dated 31st January.

"On Wednesday last the prisoners, in the afternoon, were let out of their cells to take their usual airing in the yard, when, by some concerted plan, they made a rush on the man in charge of the door, knocked him down, forced the door, and got out. The cry was soon round the town that the prisoners had escaped. The Civil Commissioner was speedily mounted, with several of the most active of the inhabitants and our Clerk of the Peace, scouring the Bush Berg, and succeeded in retaking all but four that evening. The Civil Commissioner then offered a reward of Rds. 50 to the party who should retake Van Tonder, a boer, the ringleader, and Rds. 25 for each of the other Hottentots. Van Tonder was taken that night; one of the Hottentots two days afterwards; and on Monday, after a long pursuit of about 7 miles along the banks of the Little Fish River, finding it impossible to take him, a constable shot another. One is still away, and had it not been for the activity of the pursuit, all might have been away. There should be a military guard in every town, however small,—say 12 men and a sergeant."—Graham's Town Journal, Feb. 1.

(From the "Graham's Town Journal" of 8th Feb.)

We have received reports that on the 3d inst. two horses and two oxen were stolen from Gideon Roux, residing near the Konap. The two oxen were recovered in the Kromo.

On the 4th, five oxen were stolen from Christian Van Ardt, jun., residing in the same neighbourhood. When the account came away, the inmates of the farm were on the spoor.

On Friday last a Hottentot was found lying on the plain on the North side of Graham's Town, under circumstances that leave very little doubt of his having been barbarously murdered. A riem was drawn tight round his neck; and from a post mortem examination it seems fully established, that the man must have been dragged by the neck until strangled. Some suspicion has fallen on another Hottentot, a wagon driver, in whose company, it is said, he quitted town; but at present we are not aware that any other circumstance, beside this fact, has been brought to light, tending to implicate him in the cruel deed.

(Communicated.)

Beaufort, January 27, 1838.

On Wednesday morning last, a Hottentot woman was found dead, in the Gamka, near Beaufort. It was evident from the marks of violence on her head and body, that she had been murdered. She was seen in the Canteen until 9 o'clock on Tuesday night, and was then much intoxicated. At a short distance from the Canteen, to where she was found, spots of blood were discovered. Every inquiry has been made by the Clerk of the Peace to discover the guilty person or persons, but at present to no effect.

We have been informed that the Lt.-Governor, on his return to Graham's Town from the Kaga, a few days ago, narrowly escaped drowning while crossing the Fish River. On reaching the banks of the River, opposite the dwelling of Abraham Espag, it was found to be so swollen by thunder storms in the interior as to cause the passage to be extremely difficult. In this exigency it was resolved that His Honor should attempt the ford seated on a wagon "buik," or bat-ton, a young man undertaking to steer the "buik," while from the shore it was hauled across with reins. On reaching the centre of the stream, His Honor appears to have lost his usual self-possession; and instead of remaining stationary, as requested by his attendant, he moved on one side so as to capsize the float. The consequence was, instant immersion into the rapid and turbid stream. Fortunately His Honor was rescued from his dangerous situation by the promptness of his attendant, and safely placed on Terra Firma.

Nothing can be more disreputable to the Government than the fact, that although this River has a course of at least 400 miles, yet that hitherto no attempt has been made to construct a bridge over any part of it. The crown lands have been given away on both sides of this stream,—a title part of which, had they been sold, would have realised a sum sufficient to have built bridges over it wherever required, as well as to have formed good roads, and effected other public improvements. Numbers of lives have already been lost in attempting to make the passage of this river; and we may hope, that this escape of the Lt. Governor will have the effect of directing the attention of the Government to a matter of so much importance to the frontier inhabitants.

Extracts from English Papers.

THE QUEEN'S VISIT.

There were some particulars connected with the entertainment to the Queen, and the ceremonies observed upon the occasion, which, in consequence of the variety of impediments that presented themselves on the day of the Royal visit, were not accurately detailed. The following statement corrects any errors and supplies any omissions which have been made.

The Lady Mayoress came from her residence in the country in the second state carriage, and arrived at Temple-bar a little after 2 o'clock, from whence she was escorted to Guildhall by the Rev. Mr. Davis, the Lord Mayor's Chaplain, who intelligence was brought to Child's banking-house that the Queen was fast approaching Temple-bar. The Lord Mayor left the banking-house in his magnificent new robes of crimson velvet, and the moment her Majesty entered the gates at Temple-bar, her carriage drew up to the spot where his Lordship stood with the sword in his hands. His Lordship then, bare headed, held the handle of the sword towards Her Majesty, and with bended knee said, "May it please your Majesty to receive, with the humble homage and welcome of the

citizens of London, the surrender of the city's sword, which the citizens of London have unanimously elected me to the honor of presenting to your Majesty—an appointment which your Majesty has done me the honor to sanction." The Queen smiled, and bowed to his Lordship in the most gracious manner, and laying her hand upon the handle of the sword, motioned to him to keep the sword. His Lordship then bowed, and retired from the door of the carriage a few paces towards his horse, which he immediately mounted. He then preceded the Queen, the Aldermen and Common Councilmen riding before him. The Lord Mayor held up the sword in a continuous salute until the procession reached St. Paul's gate, where he turned round his horse in order to receive the carriage of the Queen, and during the reading of the address by the Blackcoat boy his Lordship remained by the side of the carriage. The instant that ceremony was over, his Lordship fell into the procession again until it reached the Guildhall, where, upon dismounting, he met the Lady Mayoress, who was waiting the arrival of Her Majesty in the entrance. The moment the Queen entered the porch, the Lord Mayor took the Lady Mayoress by the right hand, and preceded Her Majesty into the hall, to the door of Her Majesty's retiring-room. The Lord Chamberlain led the Queen by the hand to that room, and retired with the Lord Mayor and Lady Mayoress when Her Majesty entered.

The Lady Mayoress was then escorted into the hall to her seat, and the Lord Mayor, accompanied by Aldermen Sir C. S. Hunter, Birch, Scholey, Wood, Sir W. Heygate, and Venables, in accordance with the recommendation of the Court of Aldermen and Mr. Fletcher, the chairman of the entertainment committee proceeded to the Queen's drawing-room, where the Royal Dukes, the Ministers, and the guests of highest rank were assembled, and where soon afterwards the Recorder read the address to Her Majesty, and the honours were conferred upon his Lordship and the Sheriffs.

After Her Majesty was seated at the table on her throne, and after the cheering had subsided, the Queen turned round to the Lord Mayor, who stood immediately behind her, and said, "You will take your seat, my Lord Mayor." His Lordship bowed to Her Majesty, and immediately went to his seat. Her Majesty was not long engaged in eating, when she sent one of her pages to command the Lord Mayor and Lady Mayoress to take wine with her. The Lord Mayor and Lady Mayoress rose with their glasses full to the brim and the Queen rose with a bumper likewise, and Her Majesty bowed to each in an exceedingly graceful and dignified manner. Her Majesty then sent a page to the late Lord Mayor, and to Mrs. Croft, the late Lady Mayoress, to command them to take wine with her, and as warmly pledged them in a bumper.

The Lady Mayoress, who was certainly one of the finest and most splendid-looking women in the hall, was dressed in green velvet, lined with white satin, and trimmed with gold fringe, and a border of Brussels lace. Her petticoat was of lama and gold, and her stomacher and breast ornaments were of large opale and diamonds, of which stones her tiara and necklace, and earrings were also composed. She had on her neck an Elizabeth ruff, and on her head a superb plume of feathers. Every one was, in fact, struck with the magnificence of her appearance and carriage.

When the Queen, upon retiring from the grand and festive scene, arrived at her carriage door, led by the Lord Chamberlain, she turned round to the Lord Mayor, who stood at the step, and said with a smile, and in an earnest tone, "I assure you, my Lord Mayor, that I have been most highly gratified." Her Majesty then lightly stepped into her carriage, bowed most kindly to the Lord Mayor, and drove off to be received with rejoicings and other testimonials of affection from her people in the streets.

The Royal Artillery Company, who attended as a guard of honour to Her Majesty, and who are commanded by the Duke of Sussex, were in the Guildhall-yard during the whole of the day, and until Her Majesty, who did them the honor to notice them as they stood presenting arms, retired, was formed from the Guild of St. George, which was instituted in the reign of Edward I. They were also known as the Archers of Finsbury, and Henry VIII., in the 34th year of his reign, incorporated them, and granted them the first charter. His signature is on the great book of the company, as well as that of all subsequent monarchs. The sovereign or heir apparent has usually been the Captain-General of the Company. Queen Anne appointed her husband, Prince George of Denmark, to that office, and George I., George II., and George IV. held that rank. George IV., when Prince of Wales, accepted the command, which gave him the rank of a General, although in the regular army he was only a Colonel. His late Majesty William IV. was graciously pleased to accept the title of Captain-General, and Queen Victoria, upon ascending the throne, promoted the Duke of Sussex to the same rank. His Royal Highness having previously held that of Colonel in the same corps. Peculiar privileges and exemptions were conferred upon the Artillery Company by Henry VIII. The company have been in former times in active duty. In the reign of Elizabeth they had garrisoned Tilbury Fort at the period of the menaced Spanish invasion, and during the civil wars of a later date they were engaged in many of the battles, as is described by Clarendon and other authors. The last time they were in active service was during the riots of London, when they saved the Bank of England from the fury of the populace; but since that time, whenever any civil disturbances have been apprehended, they have invariably been summoned to hold themselves in readiness at their headquarters, the Artillery-ground, Finsbury. This volunteer corps has always supported itself from its own resources, without having ever been chargeable to the Government or the country.

It has been observed by all the most inquisitive persons who dined at the Royal banquet, that there was not one article in the immense variety furnished to the tables that was not of a very superior description. The plate has been already seen and described at other entertainments, but not in one-twentieth part of the quantity. There was a new introduction which attracted great notice amongst the other splendid ornaments of the royal table—the magnificent dessert plates of enamelled glass. This exquisite workmanship is entirely the production of our native artists. The plates exclusively appropriated for the use of Her Majesty and the Duchess of Kent were expressly manufactured for the occasion, and are perfect gems of art. The centre of the plates for Her Majesty have the armorial bearings of the Sovereign, richly enamelled in their proper colours, surrounded by our national wreath of the rose, thistle, and shamrock, and a regal star forming the border. The whole of these beautiful specimens are the property of Messrs. Hetherington and Co., of the Quadrant, and will be submitted to public view. The extensive mass of plate at the Queen's table will be shown at Mr. Charles Braden's tavern, in B. St. Paul's street.

The Duke of Sussex wore a black velvet cap upon his head, and spoke of it two or three times during the entertainment. He wore it on account of the delicate state of his eyes, and says that he has been offered what would, perhaps, be more becoming, but he owns his partiality to his bit of black velvet. It put his Royal Highness in mind of a story about the Duke

of Devonshire, who visited Guildhall during the mayoralty of Alderman Combe. His Grace was in the habit of wearing a cocked hat within doors, and applied to the Committee to know whether he could attend the dinner of the 8th of November with a covered head. The affair was discussed, and the committee respectfully informed the Duke that he might cover his head with anything but a hat. The Duke was not offended by the intimation, but took his seat, to the astonishment and amazement of all, in his coachman's wig!—Times, Nov. 11.

THE NEW CONSTITUTION FOR LIMA.

(From a Correspondent of the Standard.)

The last accounts from Lima reach to the 15th of July last. The Congress of Tacna, consisting of deputies from the three confederate states, and assembled to frame the constitution by which the new Confederation is to be governed had terminated its labours on the 1st of May of the present year. The new code established a form of government modelled upon that of the United States. It is to be composed of the executive, the legislative, and the judicial powers. Each of the three republics will have its own congress, and every two years a general congress, composed of a chamber of senators and one of representatives, will be held. The senators are elected for life. For their election 30 candidates are proposed by the different departments of the Confederation to the supreme chief, who out of the 30 chooses 12. To be a senator, or a representative, it is necessary to be either a landed proprietor, or to have an income derived from some branch of industry to the amount, the first of 2000 dollars, the second of at least 1000. To be an elector it is necessary to possess a capital of at least 300 dollars. The chief of the Confederation will be elected every ten years by the General Congress out of six candidates proposed by the three republics. This chief may be impeached, and tried by the General Congress for high treason, or for retaining the reins of government longer than the period assigned. The ministers of state, the diplomatic agents and consuls, the magistrates, &c., are responsible before the General Congress, but can be accused only by the Chamber of Representatives. The 34th article of this code says,—"Every one of the confederated republics shall pay the debts contracted. The debts of the republic formerly called Peru will be divided between the north and southern states, according to the decision of the General Congress."

This code, containing 40 articles, is to be sanctioned by the Congresses of the three republics. Four articles more are appended to it, providing for the mode of electing the time for the re-union of the first Congress, the oath to be given by its members, and appointing Santa Cruz first Supreme Chief of the Confederation. This article runs thus—"Considering the votes explicitly expressed by the Assemblies of Sicuani, Tapacari, and Huaura, this Congress appoints Protector of the Peru Bolivian Confederation, for the first period of ten years, General Don Andres Santa Cruz, who will continue in the full exercise of the power invested in him by the three above-mentioned assemblies until the re-union of the first Congress."

We have given this article at full length, as it implies plain and most satisfactory refutation of the calumnies circulated by the enemies of Santa Cruz, about his having usurped the authority of Protector for life. We knew well that the fact was otherwise, because we had seen his address to the North Peruvians on the 17th of August of last year, in which he expressly said, "that he accepted the power conferred on him until the re-union of the General Assembly of Deputies," but the Chilean and Buenos Ayres Governments trusted that these documents are still too little read in Europe.

The Court of Appeal at Cologne lately decided that a contract concluded between the inhabitants of the place with a view to smuggle goods into a foreign country is perfectly valid. That tribunal is of opinion that such a contract no means rests on an immoral or unlawful foundation, since there is nothing immoral in exporting goods into a foreign country, or contrary to the laws of the native country, as that the laws of the customs of a foreign country are not binding on foreigners. The contracts respecting the validity of which the court decided were both directed against France, and the decision may be considered as founded on the law nations so far as the tribunals in France have the same opinions, and do not afford their protection to the Prussian laws of the customs.—Dutch paper.

HAGUE, Sept. 11.—The official report made by the Government to the States-General in their last session, gives the following particulars of the state of public instruction in 1835. The report is very satisfactory. In the Universities there were 1,527 students (fewer by 70 than in 1834, 774 at Leyden; 491 at Utrecht; and 265 at Groningen). The report speaks in high terms of the conduct and application of the students. The number of scholars in the Latin schools in 1835 was 1,255. The primary schools are the objects of the especial solicitude of the Government. In 1835 there were 2,832 primary schools, with 304,359 scholars.—Dutch Paper.

There are at present at Bordeaux 226 schools, in which 7,545 boys and 5,193 girls receive instruction. In all the department of the Gironde, there are 1,106 schools, affording education to 25,303 boys and 14,722 girls.

AMSTERDAM.—The King has confirmed the statutes of the Dutch iron railroad company, and consequently, that company may be considered to be constituted. Our fellow citizens know that the work of preparing the ground is already proceeding with activity, and from the great number of workmen employed, we may expect that important work will be speedily carried into effect.—Times.

DUTCH NAVY.—The Amsterdam papers give the following account of the state of the Dutch navy at the beginning of the present month, viz. —2 ships of the line of 84 guns; 6 of 74; 1 of 64; 2 of 60; 1 of 54; 14 of 44; 7 of 36; 16 of 28; 2 of 20; 10 of 18; 4 of 14 guns; and some smaller vessels, besides 3 steam boats, and 104 gun-boats of different descriptions. The ships actually in service are 44 guns; 2 of 32; 8 of 28; 1 of 20; 5 of 18; 1 of 14; 1 of 12; 3 steam-boats, and 42 gun-boats.—Times, Nov. 11.

THE LUXEMBURG QUESTION.—The Amsterdam Handelsblad gives the following intelligence as received from Frankfurt:—"I have from good authority that nothing can be done by the German Diet at present with respect to the Luxembourg question. The Diet cannot deviate from the resolution it has adopted with regard to this question—namely, to cede a part of Luxembourg to Belgium, except for an equivalent in territory. If the Dutch government were to agree to give up the Dutch portion of Luxembourg as an indemnity for Luxembourg, the affair could be easily settled. We do not clearly understand how Holland can have a

BRAZIL COFFEE.—Now landing from the Schooner "Munster Lass," Captain GEORGE CARW, Rio de Janeiro, first and second quality Coffee, in double bags, which is for sale at moderate prices, in quantities to suit the convenience of Purchasers. Also,
ROSEWOOD FURNITURE,
 consisting of Chairs, Couches, Drawers, Card and Sofa Tables.
THOMSON, WATSON, & Co.

GERMAN MECHANICS, LABOURERS, AND DOMESTIC SERVANTS.—Orders having been despatched for the immigration of upwards of 170 Persons of the above descriptions, who are to be indentured to their respective employers, Notice is hereby given, that a Prospectus of the terms may be seen at the Counting-house of Messrs G. W. PRINCE & Co., Steam Mills, Bree street, or at the Office of the Undersigned, where Lists are open for registering the requisitions of further applicants.
THOMSON, WATSON, & Co.

ON Saturday, the 17th instant, will be sold at the Sale of Mr. JONES, two round Pews, some old Bibles, Chair Cushions, &c. &c., the property of the Dutch Reformed Church.
G. H. MAASDORP,
 Old Churchwarden.

BUILDING ALLOTMENTS.—The Public Sale of Building Allotments formerly advertised, part of the Property of Mr. THOS. TENNANT, situate behind the Castle, will take place on WEDNESDAY, the 28th inst., at Eleven o'clock.
R. J. JONES, Auctioneer.

SALE OF LANDS.—The Undersigned will cause to be publicly sold, on THURSDAY, the 22d instant, at the Sale of the Effects of the late N. VAN BLEEK, at Els River, 228 morgen Perpetual Quitrent Land, situated near Simon's Town at Steenberg, between the Farms Silvermyr and Noordhoek, planted with Kreupel Trees. The greatest part of the Purchase-money can remain on Interest.
 Steenberg, Feb. 1838. **H. VAN DER POLL.**

FOR Private Sale, on favorable conditions, the Undersigned's Garden, named Klein Leeuwenhof, measuring 3½ morgen, being part of the Garden Leeuwenhof, the Property of Mr. WEST, containing a large Vineyard, fruitful Garden-ground, and abundant Water.
H. CLOETE, Ps., No. 1, Bouquet-street.
 N. B. Also for Sale, a Carriage and Harness in good order, and two excellent Horses.

PUBLIC SALE, WITHOUT RESERVE.—Mr. ANDRIES WILHELMUS JACOBUS PRETORIUS intending to change his Residence, will cause to be publicly sold, on the 18th April, 1838, at the farm 'Letskraal,' situate before Sneeuwberg, viz.—
 1. The above farm, 'Letskraal,' measuring about 4,000 morgen, is planted with 7,000 Vines, 100 Orange, Nartjes, and various other Fruit Trees; has a substantial House, Forge, and Wagon maker's Shop, Cellar and Mill.
 2. An Erf, situate at Graaff Reinet, in a part of the Village well adapted for trade, having an excellent good House, comprising drawing, bed, and dining Rooms, Pantry and Kitchen; further, 1,200 bastard Fatherland Sheep, draught and slaughter Oxen, worthy the attention of Butchers and Speculators; likewise, Chests, Wardrobes, Tables, Chairs, Sofas, Ploughs, and Cellar Implements, &c., too numerous to specify.

MR. HENNING PETRUS NICOLAAS PRETORIUS, intending to change his residence, will cause to be publicly sold on the 18th April, 1838, at the Farm of Mr. ANDRIES PRETORIUS, 'Letskraal,'—
 1. The Farm named 'Driekoppen,' situate before Sneeuwberg, measuring 3,000 morgen; planted with 5,000 Vines, Orange, Nartjes, and other Fruit Trees, and has good soil Land, having an excellent Dwelling-house, Horse Mill, and other Out-buildings.
 2. The Farm 'Klipkraal,' measuring 2,900 morgen, excellently adapted for horned Cattle, Sheep, &c., well worthy the attention of Cattle Farmers; also Chests, Wardrobes, Tables, Chairs, Farming and Cellar Implements, &c., too numerous to specify.
A. BRINK, Auctioneer.
 Graaff-Reinet, 27 January, 1838.

NOTICE.—The Undersigned duly authorized by Mr. JOHANNES MINNAAR, Sr., offers for Private Sale the farm 'Groenfontein,' situate in the Field-Coronetcy behind the Paarl, in the District of Stellenbosch,—the same is an excellent corn Farm, has fine Pasturage, and abundantly supplied with Water throughout the year. On the said Farm about 10 leaguers Wine is made, and has Land for extending the Vineyard.
 The Purchase Amount may, under Mortgage of the said Farm, and two Securities, be kept on Interest at 5 per cent. Speculators are requested to attend at the Paarl, at the house of said Mr. MINNAAR, on the 5th of March next; and should the same not be disposed of on that day, it will *peremptorily* be Sold by Public Auction—of which further Notice will be given.
 Further particulars may be known from
P. F. R. DE VILLIERS, q.q.
 Paarl, Feb. 14, 1838.

NOTICE.—The Undersigned, duly authorized by Mr. J. H. BAARD, offers for Private Sale his Corn Farm, situate at Paardenberg, district Stellenbosch, being part of the Farm 'Schoone Oord,' the Property of Mr. ELBERT L. STEYN,—said Farm has been Let during the last three years at £24 per annum.—Conditions and further particulars may be learned from
P. F. R. DE VILLIERS, q.q.
 Paarl, Feb. 14, 1838.

JAMES CURLEWIS, Tailor, Clothier & Draper,—Begs to inform his Friends and the Public in general, that he has removed from Grave-street, to the Shop lately occupied by Mr. J. BAUMAN, in Longmarket-street, opposite George's Hotel, and hopes by strict attention to merit a continuance of their favors.
 J. C. has just received an excellent assortment of Beaver and Felt Hats, broad and narrow brims, which he offers to the Public at unprecedented low prices.
 Superfine black, ... Rds. 16.
 Fine, ... 10.
 Superfine Felt, ... 9.

PAARL DISTILLERY.—The new-erected Machine is now in complete order, and answers remarkably well; the same may be inspected daily by the interested.
Paarl, Feb. 15, 1838. J. DE VILLIERS, A. B.

RECEIVED PER DAVID SCOTT, a variety of Watches, Jewellery, Plated Ware, house and table Clocks, drawing-room, table, and hall Lamps, &c.
No. 30, Heerengracht. F. WALDEK.

PUBLIC SALE AT GRAAFF REINET.—In the Insolvent Estate of *Andreas Godlieb Schimbee*—On Monday the 12th March, 1838, at 10 o'clock in the Forenoon, will be sold by Public Auction, before the Resident Magistrate, at his Office in the Village of Graaff Reinet, *peremptorily* to the Highest Bidder, by Order of the Supreme Court, certain pieces of Perpetual Quitrent-land, situate in the District of Graaff-Reinet. Field-cornetcy of 'Voor Sneeuwberg,' being a part of the perpetual Quitrent Place 'Bochkraal' measuring 779 morgen, and 21¼ square rods, with a House erected thereon, and is a most excellent place for Sheep.
 The Title Deed, Diagram subsequent Deeds of Transfer, and Conditions of Sale may be seen at the Office of the Undersigned;—the Conditions of Sale at the Master's Resident Magistrate's, and Mr. P. J. ROUX, P. son's Office, Cape Town. **J. H. WAGNER, Sole Trustee.**
 Graaff-Reinet, Feb. 1, 1838.

In the Insolvent Estate of MEYNAARDUS RUYSC, of Cape Town, Land Surveyor.

ON TUESDAY, the 20th instant, in the Forenoon, will be sold at No 18, Long-street, the whole of the Moveable Property belonging to the above-mentioned Insolvent Estate, consisting of
 Sofas, Chairs, Tables, Chests of Drawers, a Clothes-press, Clothes-horses, Toilet-glasses, a Writing-desk, cases with Shelves and Pigeon holes, a Book-case, Lamps; Plated, Copper, Glass, and Crockeryware, of every description, and other Household Furniture and Kitchen Utensils.
 Also, 1 pocket Sextant, 1 Quadrant, 1 Artificial Horizon, 1 brass Protractor, 1 Drawing board, Thermometers and Barometers, and other Land Surveyor's Instruments and Tools; a silver Hunting Watch.
 And finally, about 150 volumes of most valuable Books, a Catalogue whereof may be seen at the Offices of the Undersigned.
**E. A. BUYSKES, } Joint
 F. G. WATERMEYER } Trustees.**
 Cape Town, 8th February, 1838.

CONTRACT FOR MARES FOR THE MADRAS GOVERNMENT.—Notice is hereby given, that the Undersigned will be ready to enter into a Contract on behalf of the Madras Government, with such Persons as may be willing to supply Ten Powerful Well-bred Mares, not under 14 hands 2 inches high, and between 3 and 5 years of age.
 The Contractor to be at the risk and expense attending the Mares up to the date of delivery in Madras, and there subject to approval.
 An additional Sum will be allowed for such Mares as may be six months or more gone in Foal, or with a Foal at foot at the time of reaching Madras.
 Tenders for the above number of Mares will be received until the 15th day of March next; and the Price stated in the Tender will be taken as the rate at which the Mares will be delivered in Madras to the Government free of all charges, risks, &c.
 A liberal advance will be made to the Contractor here on shipment.
 The Conditions of the Contract, in detail, may be seen at our Office.
DICKSON, BURNIES, & Co.
 Agents to the East India Company.

COMMISSARIAT.—Tenders will be received at this Office until 12 o'clock on Tuesday, the 20th instant, from such Persons as may be willing to supply
FIFTY POUCH BELTS,
 for the use of the Mounted Troops, 75th Regiment.
 A pattern of the Pouch Belt may be seen on application at this Office.
CHARLES PALMER,
 Deputy Commissary General.
 Commissariat Office, Cape Town, 15 Feb. 1838.

PUBLIC SALES of the valuable Stock of Ironmongery, chiefly consisting of Dutch Tools for all Trades, will be continued on THURSDAY Morning, the 22d February, at 10 o'clock, at the House of Mrs. the Wil. G. F. STEGMANN.

**ON the 21st March next will be offered by Public Auction, that capital Farm Taaijbosch Fontein, the Property of M. J. Fourie, situated in the Nieuwveld, District Beaufort, (joining the Property lately purchased by F. Collison, Esq.) in extent 10,000 morgen, planted with 10,000 Vines and all sorts of Fruit Trees in full bearing; has an excellent Dwelling-house, Stable, Cellar, and servants' Apartments; also will be offered Brandy, Wine, Cellar Implements, Postage, brandy Still, Forge, household Furniture, 300 Sheep and Goats, &c. &c.—For further Particulars apply to the Undersigned,
HENRY ROSE, Auctioneer.
 Beaufort, Feb 3, 1838.**

TOMORROW, will be sold at Mr. ADAMS' Sale, a Wardrobe, containing Wearing Apparel, belonging to the Estate of the late Widow of H. G. KEEVE.
J. D. KLINCK, Executor.

NOTICE OF DEPARTURE.—Sir JOHN HERSCHEL being about to leave the Colony, requests that all Claims against him may be sent in immediately to himself, at Feldhausen; or to his Agents, Messrs. H. ROSS & Co. Cape Town.
 Feb. 8th, 1838.

TO LET.—A Cottage, situated in the Buitenkant, near the residence of Genl. HOPPER.—Apply to
DICKSON, BURNIES, & Co.

SHIPPING INTELLIGENCE.
Arrivals in Table Bay.
 Feb. 7. David Scott, ship, R. Spence, from Downs 28th Nov. to this port, Madras, and Calcutta. Cargo sundries.—Passengers for Cape, Revs. Dr. Philip, Mr. Reid, and Mr. Schreiner; Jan Tzatzoe, Caffer Chief; Mr. & Mrs. Mackey, Messrs. Schreiner & Rutherford, Misses Morton, Richards, Taylor, and Mathews, and 1 servant. For Madras, Lieut. Ogilvie, Ensigns Pratt, and Madigan, Messrs. Tullock, and Austin, and 2 soldiers. For Calcutta, Mrs. Craigie, Captain Compton, Mr. and Mrs. Whitmore, Mr. and Mrs. Taylor, Ensigns Shaw and Postlewaite, Misses Hopkinson and Oakes, 1 soldier and 3 servants.—Brings a mail.
 9. Munster Lass, schooner, G. Carew, from Rio 12th Jan. to this port. Cargo coffee, &c.—Passengers, Mrs. Carew and family.—Brings a mail.

9. Palladium, Am. ship, C. Prentis, from New London, August, 1837, to whaling. Cargo 500 barrels oil.
 10. Joseph and Victor, G. Le Cour, from Mauritius, Jan. 18, bound to Nantz. Cargo sugar.—Passengers, Messrs. Lafargue, Lafitte, Mousler, Brown and Mill, Misses Labioliere and Colman, Messrs. Fesquet, Lafargue, Gouges, 2 Browns, and Loliot, and 7 children.—Brings a mail.
 10. Jason, Am. ship, L. Fuller, from New London, June 1837, to whaling. Cargo 1,100 barrels oil.—Put in for refreshment.
 10. Cavalier, Am. bark, Joseph Francis, from Salem, July 1837, to whaling. Cargo 600 barrels oil.—Put in for refreshment.
 10 Hope, Am. bark, S. Grinell, from New Bedford, 7th May 1837, to whaling. Cargo 550 barrels oil.—Put in for refreshment.
 12. Olivia, schooner, W. Roome, from Sydney, Nov. 23, to this port. Cargo sundries.
 14. Le Suffer, French bark, M. Edon, from Bourbon Jan. 25, to Havre. Cargo sugar & coffee.—Put in for water.
 14. Orissa, bark, G. T. Anderson, from Singapore Dec. 3, to London. Cargo sundries.—Passenger, Col. Baddeley.—Brings a few letters.
 14. Triad, Am. ship, D. Loper, from Green port, June, to whaling. Cargo 700 barrels oil.—Put in for water.
 14. Blorange, bark, R. Banks, from Calcutta Dec. 27, to Liverpool. Cargo sundries.—Passenger, Mrs. Ramsay.—Put in for refreshments.
 14. Romules, Am. ship, T. Rogers, from Sag Harbour June, 1837, to whaling. Cargo 700 barrels oil.—Put in for refreshments.

Sailed out of Table Bay.
 Feb. 9. Wm. Wilson, to Madras.
 9. Kitty, to London.
 9. Rhyne, to Amsterdam.
 9. Elizabeth, to Bordeaux.
 9. Moffat, to Hobart Town.
 10. Victoria, to Cadiz.
 12. Chase, to Boston.

Vessels in Table Bay.
 Ships—Heber, Tuscarora, L'Horizon, Franklin, David Scott, H. D. M. S. Hippomenes, Palladium, Triad, and Romules.
 Barks—Clorinda, London, Emily, Charles Dumergue, Joseph and Victor, Cavalier, Hope, Jason, Le Suffer, Orissa, and Blorange.
 Brigs—Resource, Matilda, Hero, Warwick, and Sir Wm. Heathcoat.
 Schooners—Conch, Regent Packet, Munster Lass, Olivia, and St. Clair.

Sailed out of Simon's Bay.
 Feb. 4. Transit, to Van Diemen's Land.
 Feb. 9. H. M. S. Pylades, to St. Helena.
Vessels in Simon's Bay.
 H. M. S. Thalia.
 Ships—Selma, George & Martha, General Pike, Redman, and Gold Hunter.
 Brig—Knysna.

MARKT PRYZEN.

Tot den 14 February 1838.

Aloe per pond	Aloes per pound	5 — 6 St.
Amandelen, per 1,000	Almonds, per 1,000	1½ — 2 Rds.
Appelen, per lb.	Apples, per lb.	6 — 10 St.
Abrikozen, per ditto	Apricots, ditto	6 — 9
Aardappelen, per mud.	Potatoes, per mud	6 — 10 Rds.
Azyn, per legger	Vinegar, per leag.	55 — 68
Balken, per stuk	Beams, each	0 — 0
Boonen per mud	Beans, per mud	13 — 18
Besjeswasch, per lb.	Berry Wax, per lb	0 — 0
Boter, dito	Butter, per lb.	30 — 42 St.
Brandewyn, per legger	Brandy, p. leag	185 — 190 Rds.
Bokkevelen	Buck Skins	1 — 1½
Drooge Ossenhuizen	Dry Ox Hides	2 — 3
Eenden en Makouwen	Ducks & Musc. do.	1 — 1½
Erwten, per mud	Peas, per mud	11 — 18
Garst, dito	Barley, per mud	9½ — 10½
Hoenders per stuk	Hens, each	1 — 1½
Gaszen, dito	Grease, ditto	1½ — 1½
Kalkoeren dito	Turkeys, ditto	3 — 4
Haver, per mud	Oats, per mud	8 — 10½
Hoot, per 100 ponden	Hay, per 100 lbs.	5½ — 6
Honing, dito	Honey, per lb.	12 — 15 St.
Houtskolen, per zak	Charcoal, p. sack	2 — 2½ Rds.
Kaf, per 16 zakken	Chaff, p. 16 sacks	60 — 68
Kazen, Kaap, per lb.	Cheese, Cape, p. lb.	0 — 0 St.
Kalk, schuip, per 4 aam	Lime, Shiel, p. 4 aam	1½ — 1½ Rds.
— Steen	— Stone ditto	1 — 1½
Koorn, 10 Mudden	Wheat, 10 muids	14 — 17½ Rds.
Linsen, per mud	Lentil, per mud	18½ — 20½
Meel, fyn, per 10 lb.	Flour, fine, p. 10 lb.	0 — 18½
Melies, per mud	Maise, per mud	10 — 13
Olyphantstanden pr. pond	Elephants' Teeth, lb.	0 — 0
Okkernoten per 100	Walnuts, per 100	1 — 1½
Planken, per voet	Planks, per foot,	0 — 0 St.
Pera, per pond	Pears, per lb.	2 — 6
Persiken, dito	Peaches, ditto	2 — 8
Rogge, per mud	Rye, per mud	0 — 10½ Rds.
Stroo, per 16 zak.	Straw, p. 16 sacks	0 — 0
Rozynen, per pond	Raisins, per lb.	5 — 6 St.
Tabak, per pond	Tobacco, per lb.	— 16 St.
Tyger, Leeuwen & Strais	Lion, Tiger, & Os-	
Vellen, per stuk	rich Skins	0 — 0 Rds.
Oyen per mud	Onions per mud	3½ — 4½ Rds.
Wyn, ordinaire, per leg-	Wines, ordinary p-	
ger	leg	— 50 Rds.
— Pontak	— Pontac	0 — 0
Varkens, gemeste	Pigs, fattened, ea.	— 0
— ongemeste	— unfattened	0 — 0
— speen	— suckling	3 — 4½
Vedern, Straus, pr. stk.	Feathers, Ost. ea.	0 — 0
— Bedde per lb.	— Bed per lb.	0 — 0
Vet, of talk, per pond	Suet or Tallow, p. lb.	11 — 12 St.
Vygen per pond	Figs, per lb.	10 — 12
Wol, Schapen p. lb.	Wool, per lb.	0 — 0
Zoetlimoenen, per 100	Oranges, per 100	0 — 0 Rds.
Zourlimoenen, per 100	Lemon Juice 4 aam	13 — 15
Zout, per mud	Salt, per mud	3½ — 5
Zoolleder, per ½ huid	Sole Leather, ½ hide	0 — 0
Zoep, per pond	Soap, per lb.	— 16 St.

CAPE TOWN,
 Edited by P. A. BRAND, Burg-street, No. 2.—Printed and Published by the Proprietor, P. A. BRAND, No. 62, Water street.

